

PERDEAUA DINĂUNTRU

Îți mulțumesc, frate Jackson. Vă mulțumesc, fraților. Să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Tatăl

nostru ceresc, în seara aceasta Îți mulțumim din nou, din adâncul inimilor noastre, pentru că avem binecuvântatul privilegiu de a ne aduna împreună sub același acoperământ, în Numele lui Isus, Fiul lui Dumnezeu, care ne-a făgăduit că oriunde vor fi doi sau trei adunați în Numele Lui, va fi și El în mijlocul lor.

Astfel,

în seara aceasta avem binecuvântata asigurare că El este aici, deoarece ne-am adunat în Numele Lui, împreună cu divina făgăduință pe care ne-a dat-o tot El că *„orice veți cere de la Tatăl în Numele Meu, veți primi.”*

Doamne, Te rugăm ca în seara aceasta să binecuvântezi Cuvântul Tău în mod deosebit. Fie ca El să pătrundă adânc în fiecare inimă, iar necredinciosul să devină credincios.

Fie ca cei care au obosit pe cale să fie îmbărbătați și cei bolnavi, vindecați spre slava Ta, căci o cerem în Numele lui Isus.

Amin.

Vă puteți așeza.

Bună seara, la toată lumea. Mă bucur pentru că mă aflu din nou în slujba Domnului și pentru că-l văd aici și pe fratele Smith de la Tabernacolul din Jeffersonville. Mi se pare că l-am văzut și pe fratele Arriett, sus, la balcon. El este un veteran din Ohio, iar la una dintre adunări a fost vindecat de o boală de inimă. Ne bucurăm să-l vedem în seara aceasta.

Ne bucurăm și pentru voi toți care ați fost aseară și v-ați întors din nou, în seara aceasta, la sărbătoarea Evangheliei pe care o avem aici.

Domnul ne-a binecuvântat în mod deosebit, aseară, iar acum trăim încă din acele binecuvântări. Este ca și cum am aduna mană până la vremea când avem nevoie din nou, iar noi avem nevoie de ea în fiecare ceac.

Este un lucru minunat să-L slujești pe Domnul și cred că e și o bucurie. O, ce privilegiu avem să-L putem sluji pe El!

Cred că serviciul de mâine va începe la ora două, este adevărat, frate? (un bărbat spune: „La ora două și treizeci de minute”). Deci la două și jumătate va începe serviciul preliminar, iar serviciul de predicare îl vom avea la ora trei fără un sfert și va dura o oră sau două.

Așa cum am spus și aseară, noi facem aceasta în semn de solidaritate cu biserica fratelui Smith. După-amiază nu am ținut un serviciu de vindecare, ci ne-am adunat doar împreună într-o părtășie plăcută, iar duminică după masă ne vom aduna în așa fel încât să nu ne suprapunem cu serviciile altor biserici, pentru ca oamenii să poată merge și acolo.

Observ că sunt și musafiri printre noi. De curând am primit o scrisoare (cred ca am uitat-o în buzunarul de la palton) de la o fetiță ciocușă care a fost vindecată în adunarea de la Battle Creek. Am scrisoarea de la ea împreună cu o fotografie, dar mă întreb dacă nu se află cumva în sală.

Am mai primit o scrisoare de la o doamnă care a fost vindecată într-o altă adunare și tot așa. Toate aceste mărturii mă fac să mă simt bine.

Aș fi dorit să am mai mult timp ca să vi le pot citi, dar noi le păstrăm pe toate, iar dacă va fi cu voia Domnului, într-o zi voi începe ceva nou pentru El.

Câți dintre voi citesc ziarul fratelui Mattsson Boze? Dacă nu mă înșel, cred că se numește „Vestitorul credinței”. Ei bine, vedenia a fost publicată în ziarul acesta, în „Vocea Evangheliei”, în „Vestitorul venirii Lui” și va mai apare și în altele.

Este vorba de una din cele mai deosebite vedenii pe care mi le-a dat Domnul, de aceea în seara aceasta ne vom odihni și vom aștepta să înceapă adunarea din Phoenix, acolo unde Dumnezeu va face ceva deosebit, pentru noi, prin îndurarea Sa divină. Și vă spun: va fi ceva ce întrece orice lucru; orice am văzut vreodată în viața mea.

Eu cred că Domnul Isus vine în curând și că înainte de acest eveniment se vor arăta lucruri mari, iar noi putem vedea cum totul înaintează spre acea zi.

Odată, a participat la una din campaniile de vindecare și un bărbat care nu credea, iar după încheierea serviciilor mi-a scris o scrisoare în care spunea că vrea să mă întrebe ceva. Astfel, el scria:

„În primul rând, reverend Branham, dacă ești apostol, proroc sau altceva...”

Eu i-am răspuns: „Nu am pretins niciodată așa ceva. Eu sunt un slujitor al Domnului și recunosc că nu îi pot vindeca pe oameni, deoarece nici un om nu poate face aceasta. Dumnezeu a făcut și a încheiat această lucrare în Legământul de la Calvar. Este o lucrare încheiată.”

Așa este. Tu nu ai fost salvat cu un an în urmă, nici acum cincizeci de ani sau cu șase săptămâni în urmă, ci ai fost salvat acum o mie nouă sute de ani, când Isus a murit pe Calvar.

Poate ai acceptat acest lucru acum zece ani sau acum cincizeci de ani, dar salvarea ta a fost împlinită deja pe Calvar. Astfel, nu este nevoie să te străduiești să faci ceva, ci trebuie doar să crezi că Dumnezeu a făcut deja această lucrare în Hristos și că este încheiată. Asta-i tot.

Este exact ca și cum mi-ați cumpăra un bilet de avion să merg acasă. El este deja plătit, de aceea singurul lucru pe care trebuie să-l fac este să-l accept.

La fel este cu salvarea divină și cu orice alt lucru câștigat prin moartea lui Isus Hristos: Lucrarea este

deja încheiată la Calvar.

Eu știu că astăzi există o mulțime de șarlatani: ne-am dat seama de aceasta predicând vindecarea divină. Avem șarlatani și în predicarea salvării, este adevărat, însă trebuie să știi că dolarul fals nu face decât să scoată în evidență valoarea și strălucirea dolarului adevărat.

Biblia spune că „după cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa, și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului...” (2Timotei 3.8), deoarece în zilele din urmă se vor ridica proroci mincinoși care vor face tot felul de semne și minuni.

Odată, un elev de seminar mi-a spus că apostolii nu au dat greș niciodată și că toate cazurile au fost vindecate fără excepție.

Când l-am auzit ce spune, i-am zis:

„Să nu dai cu ochii de fetița mea de opt ani, căci te va face să te rușinezi de tine însuși, pentru că ea știe mai multe despre Biblie decât tine. Ce părere ai de episodul din Luca, când ucenicii au coborât de pe munte și au întâlnit băiatul acela bolnav de epilepsie? Tatăl acelui copil i-a spus Domnului Isus: „Am rugat pe ucenicii Tăi să-l scoată (duhul rău) dar n-au putut.” (Luca 9.40).

El era Dumnezeu întrupat; Dumnezeu care Se arăta printre noi în trup, ca să facă și din noi ceea ce este El.

Dumnezeu era în Fiul Său, împăcând lumea cu Sine.

Nici nu se poate mai clar. El este singurul Fiu născut al lui Dumnezeu și în El locuia trupește toată plinătatea dumnezeirii. Tot ce era Dumnezeu a fost pus în Hristos. Voi aveți Duhul cu măsură, dar în El era fără măsură.

Este ca și cum ați avea o lingură plină cu apă dintr-un ocean. Ea conține aceleași elemente dar într-o măsură mai mică.

Dar cum este cu Pavel care și-a lăsat prietenul bolnav, el însuși suferind de o infirmitate? Oh, și sunt multe alte exemple.

Problema este că oamenii nu citesc Biblia în lumina în care a fost scrisă. Asta-i tot. Ei o citesc și o interpretează cum vor, de aici ridicându-se toate aceste păreri, denominațiuni și celelalte lucruri.

Și acel bărbat mi-a mai scris: „Păi, Isus a transformat apa în vin și a făcut pâini cu care a hrănit mulțimea,” la care i-am răspuns:

„Stai puțin, frate, căci noi suntem doar niște copii în creștere. Nu-ți face însă probleme, căci îi vom da la o parte din calea noastră pe toți acești fanatici și necredincioși și vom ajunge la desăvârșire, iar atunci vei vedea semne și minuni. Mai lasă-ne însă o vreme pentru că acum suntem doar niște bebeluși și umblăm în patru labe.”

Noi am ajuns până acolo încât știința medicală a trebuit să recunoască faptul că vindecarea vine de la Dumnezeu.

Am chiar aici declarațiile făcute de președintele Asociației medicilor care spune că vindecarea divină este corectă și perfect adevărată.

Eu scriu un comentariu despre vindecarea divină, iar declarația dată de acest bărbat va fi pusă pe prima pagină. Toate aceste lucrări au fost puse pe hârtie, iar noi știm că sunt adevărate.

Noi știm că Dumnezeu va păși în față cu semne mari și minuni, la fel ca în zilele când a fost pe pământ Isus. La prima venire a Domnului Isus, a fost arătată nașterea supranaturală a lui Ioan Botezătorul și apoi cea a lui Isus, după care a urmat vindecarea bolnavilor și deosebirea duhurilor; învierea morților și multe altele, astfel încât la urmă toate Îl mărturiseau: cerul și pământul care a dat morții înapoi. Peste tot a fost doar supranaturalul până la apogeu, iar acum va fi la fel. Acesta este sfârșitul, apoi va urma marele Mileniu pe care-l așteptăm cu toții.

Scriitorii evrei au avut dreptate de când au început să scrie prima pagină a Bibliei și prorocii au început să proorocească.

O, noi trăim timpuri mărețe, iar eu sunt plin de bucurie pentru aceasta! Voi, nu?

Și mai mult,

eu știu că Dumnezeu poate face lucruri care nu sunt scrise în Biblie, deoarece a mai făcut aceasta de-a lungul timpului.

De exemplu, dacă oamenii ar fi vrut să fie fundamentalisti, în zilele lui Moise, ar fi putut să se ridice împotriva lui atunci când a ridicat șarpele de aramă pentru vindecarea divină și să-i spună: „Stai puțin să mergem la vechile scrieri să vedem dacă a fost prorocit că va fi ridicat vreun șarpe de aramă.”

Păi, n-ar fi găsit așa ceva, dar Dumnezeu a făcut-o oricum. Credeți aceasta?

Sau, dacă la scaldătoarea Betesda ar fi fost vreun fundamentalist, ar fi putut zice: „Stați puțin să mă uit în Scriptură să văd dacă scrie undeva despre un înger care va veni și va tulbura apa.”

El n-ar găsi în Scriptură un asemenea lucru, dar Dumnezeu a făcut-o oricum, este adevărat?

Dar când oamenii au fost vindecați pentru simplul fapt că a trecut umbra lui Petru peste ei? Unii ar fi putut spune: „Stați puțin să vedem dacă este scris în Cuvânt că vor pune bolnavii în umbra unui om și vor fi vindecați.” Nu ar fi găsit o asemenea dovadă, dar Dumnezeu a făcut-o oricum. Este adevărat?

Cum este cu Fapte 19 unde scrie că Pavel lua batiste și șorțuri de pe trupul său și le trimitea la

cei bolnavi? Cineva ar fi putut spune: „În Biblie nu scrie așa ceva!”, dar Dumnezeu a făcut-o oricum. Așa este.

Aceasta dovedește că Dumnezeu lucrează în chip ciudat ca să-și înfăptuiască minunile. Totuși, fundamentul tuturor lucrurilor trebuie să vină din Scriptură, deoarece baza mântuirii și a vindecării divine este Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu.

Odată, un bărbat m-a întrebat:

„Tu predici vindecarea pe baza legământului?”

„Păi, nici nu s-ar putea propovădui altfel”, i-am răspuns eu, „deoarece orice binecuvântare trebuie să vină din legământ.”

Atunci el mi-a zis: „Frate Branham, cred că ești un bărbat destul de sensibil ca să vezi că ești greșit.”

„Îți mulțumesc pentru compliment, dar eu nu vreau să fiu greșit, pentru că dacă îi călăuzesc rău pe oameni, înseamnă că-i duc în rătăcire. Astfel, aș vrea să-mi arăți în ce sunt greșit.

„Ei bine, îți voi arăta”, a răspuns el, „și cred că după ce vei vedea, vei accepta.”

„Sigur că da”, am răspuns eu.

„Ai vorbit din Isaia unde scrie că prin rănilor Lui am fost vindecați și că El a purtat bolile și suferințele noastre.”

„Da, domnule.”

„Privește în Matei 8 unde scrie că la Isus au fost aduși bolnavi și suferinzi, iar El i-a vindecat ca să se împlinescă ce a fost spus prin prorocul Isaia.”

„Și acest lucru s-a îmfăptuit prin legământ?”

„Sigur că da”, a răspuns el.

„Păi, frate, El a făcut aceste lucruri cu un an și șase luni înainte de moartea Sa, deci cum puteau fi făcute prin legământ? Ar însemna că legământul a avut putere mai mare înainte ca să intre în drept. Ce te faci cu aceasta?”

Vreau să știți că amvonul nu este un loc pentru glume, dar argumentul lui împotriva vindecării divine este mai slab decât supa făcută dintr-un pui care a murit de foame.

Aceste argumente nu rezistă în Lumina Cuvântului lui Dumnezeu. Acesta-i adevărul. Biblia este Adevărul.

Acum ascultați! Sunt o mulțime de făgăduințe și s-ar putea ca credința mea să nu

fie destul de puternică pentru a produce aceste lucruri, dar nu voi sta niciodată în calea cuiva care are suficientă credință să le facă.

S-ar putea să nu pot dărâma un zid ca și Iosua, nici să fac o plimbare de seară ca Enoh și apoi să plec cu El, fără să mor. Poate nu sunt în stare de nimic din toate acestea, dar nu voi sta niciodată în calea cuiva care are credință s-o facă. Asta-i sigur.

Atâta vreme cât încerci să faci ceva ca să-i ajuți pe oameni, ceva spre slava lui Dumnezeu, este în ordine...

Eu îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru salvarea pe care ne-a dat-o și pentru Puterea Duhului Sfânt întoarsă în biserică. Fie ca El să ne dea toate binecuvântările Sale.

Aseară, când am întrebat cine dorește să vină la altar am avut vreo patru sau cinci mâini ridicate, ceea ce este bine. Noi apreciem aceasta. Apoi, când am întrebat cine dorește să fie vindecat am avut tot vreo trei sau patru mâini ridicate.

Cred că Domnul a dorit să am doar un timp de părtășie aici. De altfel, i-am spus fratelui Jackson să nu facă prea multă propagandă, ci să anunțe doar biserica sa. Totuși, într-o zi mi-ar place să mă întorc aici pentru o săptămână sau zece zile, ca să avem o adunare ca pe vremuri și să adunăm în auditoriul acesta micuț toate bisericile din împrejurimi.

Cred că acustica sălii este bună, iar oamenii au un spirit bun. N-ar trebui să spun toate acestea, dar așa sunt eu. Voi sunteți un grup cumsecade, de aceea mi-ar place să mă reîntorc într-o zi în mijlocul vostru, împreună cu toți frații și, dacă va fi cu voia Domnului, să ținem o campanie.

Ați vrea să vă rugați pentru aceasta?

Eu mă voi ruga ca Domnul să ne călăuzească să revenim.

Acum, Domnul să vă binecuvânteze în timp ce vom citi Cuvântul.

Nu demult, cineva mi-a vorbit despre niște cuvinte grecești și evreiești, iar eu i-am spus:

„Nu știu nimic despre ele. S-ar putea să nu cunosc nici Biblia prea bine, însă Îl cunosc foarte bine pe Autorul ei. Acesta este lucrul cel mai important: să-L cunosc mai bine pe Autor, decât Cartea Lui.”

De ce? Pentru că dacă Îl cunoști pe Autor, El îți va descoperi și Cartea Lui, este adevărat? Astfel, vom citi un verset din Cuvântul Său și-L vom ruga să ne ajute.

În seara aceasta aș vrea să nu vă țin prea mult, deoarece știu că mâine dimineață veți merge la școala duminicală și vreau ca fiecare din voi să meargă la locul lui de datorie.

Oriunde este biserica voastră, mergeți și bucurați-vă în Domnul, apoi spuneți-i păstorului vostru că serviciul este mâine după-amiază și că ne-am bucura să veniți.

Noi nu suntem cu nici o denomi-națiune, nici pentru separarea oamenilor, ci suntem pentru propovăduirea Evangheliei și salvarea sufletelor pentru a-i sluji Domnului. Asta-i tot.

Mâine după-amiază la ora două și jumătate va fi încheierea serviciului.

Acum, vom citi din **Evrei capitolul 10, începând de la versetul 19**. Mie îmi place cartea Evreilor, care se pare că a fost scrisă de Pavel. Astfel, dacă citești epistolele lui, ești convins că și aceasta este scrisă de el. Pavel separă legea de har și îi învață pe evrei calea cea nouă dată de Domnul Isus; îi învață despre lucrările Lui și cum exemplele din Vechiul Testament au devenit vii în Noul Testament.

Deci, începând de la versetul 19, citim:

„Astfel dar, fraților, fiindcă prin sângele lui Isus avem o intrare slobodă în Locul preasfânt,

pe calea cea nouă și vie, pe care ne-a deschis-o El, prin perdeaua dinăuntru, adică trupul Său: -

și fiindcă avem un Mare Preot pus peste casa lui Dumnezeu,

să ne apropiem cu o inimă curată, cu credință deplină, cu inimile stropite și curățite de un cuget rău, și cu trupul spălat cu o apă curată.

Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejdii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduința.” (v. 19-23).

Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la Cuvântul Său. Pentru predica din seara aceasta aş vrea să iau ca subiect: „Perdeaua dinăuntru” sau „O viață ascunsă”.

Cu câteva seri în urmă am fost chemat de urgență la o doamnă care era pe moarte la spitalul Clark County. Ea mi-a spus că a fost membră la tabernacolul unde fusesem eu pastor cu ani în urmă. Se afla într-un fel de cort cu oxigen, iar după ce am început să discutăm, am întrebat-o:

„Spune-mi, obișnuiai să vii la Tabernacol?”

„Da, frate Branham”, a răspuns ea.

„Ești conștientă că ești pe moarte?”

„Da, frate...”

Avea cam nouăsprezece sau douăzeci de ani și era mama unui copil de patru luni. Femeia avea o infecție și făcuse

mai multe complicații, iar din punct de vedere medical nu se mai putea face nimic pentru ea.

I-am spus: „Tu ai fost botezată, îți mai amintești ce s-a întâmplat?”

„Frate Branham,” mi-a răspuns ea, „Îl mai iubesc și acum pe Domnul, dar mi s-a părut foarte greu să-L slujesc!”

Ei bine, eu am întâlnit foarte des această stare printre creștini. Nu-mi place s-o spun, dar este adevărul.

Astfel, mulți dintre cei care spun că sunt creștini, se luptă din greu să se țină pe cale, iar eu cred că acest lucru se datorează lipsei învățării corecte a Bibliei.

Nu există „să te ții pe cale”, pentru că El a făcut totul și principiul creștinismului se bazează pe odihnă: *„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.”* (Matei 11.28). Astfel, nu mai trebuie să vă îngrijorați și să vă zburcumați, pentru că acum sunteți în odihnă. Asta este tot. El v-a dat odihnă; ați intrat în pace; totul este terminat: *„....pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.”* (Romani 8.30). Acesta este citat din Biblie.

Deci, nu mai depinde de ce faci tu, nici de ceea ce poți face tu, pentru că Dumnezeu a făcut deja totul pentru tine în Hristos.

Cineva mi-a spus: „Voi înceta să mai fac asta și Îl voi căuta pe Dumnezeu,” dar nu omul Îl caută pe Dumnezeu, ci Dumnezeu Îl caută pe om.

El a dovedit aceasta chiar la început, în grădina Eden. Astfel, ar fi trebuit ca Adam să alerge prin grădină strigând: „Tată, Tată, unde ești?”, dar n-a fost așa, ci Dumnezeu este Cel care a zis: „Unde ești, Adame?” Vedeți? Adam se ascundea pentru că aceasta este natura omului.

Și Isus a spus: *„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl care M-a trimis.”* (Ioan 6.44), ceea ce înseamnă că tu nu poți face nimic de la tine însuși.

El nu a mers la Calvar să moară pentru un scop întâmplător; nu a mers acolo ca să spună: „Ei bine, Eu voi muri. Poate pentru unii va fi dubios dar alții vor fi emoționați și vor veni probabil să-L slujească pe Dumnezeu.”

Isus Hristos a venit pentru un scop precis: ca să-i răscumpere pe cei pe care Dumnezeu i-a ales prin cunoștința Sa dinainte, să vină la El. Acesta este adevărul.

Chiar și patriarhii sunt un exemplu în privința aceasta. Avraam a fost ales de Dumnezeu; a fost chemat de El în vremea când era un om simplu, un nimeni. Dumnezeu nu l-a ales pentru că era un om bun, ci pentru că l-a cunoscut mai dinainte. Apoi, Isaac este neprihănirea; Iacov, harul, iar Iosif, desăvârșirea. Iosif a fost simbolul Celui desăvârșit, Prințul bunăstării.

Eu am întâlnit oameni

care se luptă și spun: „Trebuie să ne zbatem atât de mult!” Ați întâlnit asemenea oameni? Probabil chiar acum se află printre noi mulți care sunt când sus, când jos; când înăuntru, când afară.

Sigur, te

întâlnești cu ei astăzi și Îl iubesc pe Domnul, iar mâine se zbat să se țină pe cale. Diavolul îi ispitește, iar ei oscilează când sus, când jos, dar cred că ați întâlnit și oameni care stau tot timpul pe stâncă. O, frate, pe aceștia nu-i supără nimic!

Și mai este ceva. **Dumnezeu**

nu face deosebire între oameni, ci vrea ca toți copiii Săi să aibă la fel. Eu cred că un tată drept nu va da o cupă de înghețată unuia dintre copiii săi, iar celorlalți nu.

Cu siguranță El vrea ca

voi să trăiți. Când spun aceasta nu mă refer la daruri, ci la har. Desigur, El i-a pus pe unii apostoli, pe alții proroci, învățători, evangheliști, etc. și a dat daruri duhovnicești, dar eu nu vorbesc despre acestea, ci mă refer la măsura harului biruitor care a fost dat fiecăruia la fel. Apoi vă alege pentru slujba pe care v-o dă.

Prin harul Său, Dumnezeu

ne-a dat totul fără bani, după cum avem nevoie.

Voi, cei din Michigan,

vă puteți lăuda că aveți o mulțime de fructe. Astfel, noi primim din Michigan struguri, cireșe, fasole mare și multe altele. Minunat. Cred că nu există nici un alt loc în lume în care să crească atât de bine fructele ca în Michigan.

Acum ar trebui să

Înțelegeți ce sunt pomii voștri fructiferi. Ați știut că fiecare cireș sau măr micuț, când nu este mai mare de o jumătate de inch, are deja în el fiecare găleată de cireșe sau de mere pe care o veți aduna cândva? Dacă nu este așa, de unde vin? Cine le atârnă acolo? Vedeți, ele sunt deja în el.

Singurul lucru care trebuie să i se facă micuțului copac este să fie udat, iar el trebuie să bea și să bea, până adună atât de mult în el încât poate împinge afară.

El bea mai mult decât îi trebuie, înghite tot, apoi dă afară ramuri, muguri, frunze, flori și în final fructe. Împinge iar și iar și continuă să bea și să bea până rodește.

Așa face și creștinul sădit în Isus Hristos. Când primește Duhul Sfânt, el are tot ce-i trebuie în călătoria pe acest pământ, așa că singurul lucru pe care mai trebuie să-l facă este să bea, să bea și să rodească. Să bea până nu mai poate.

Dacă ai nevoie de vindecare divină, du-te la Cuvântul lui Dumnezeu și bea din El până rodești. Dacă ai nevoie de mai mult din Dumnezeu, continuă să bei și să rodești, pentru că Hristos este Izvorul nesecat al Vieții. Dacă ești plantat în El, singurul lucru pe care îl ai de făcut este să bei din bunătatea Lui și să-l spui de ce ai nevoie în călătoria ta pe pământ. Totul se rezumă la: băut, odihnă, pace.

Nu trebuie să te lupți și să te zbați, pentru că dacă faci aceasta pierzi tocmai scopul pe care îl reprezintă.

Creștinismul nu înseamnă

a avea un Dumnezeu pe care trebuie să-L implori, de care trebuie să te rogi, să plângi, să postești, să te înfometezi și alte lucruri de felul acesta. Cu siguranță, nu! Eu nu ponegrec postul, dar nu cu mult timp în urmă cineva a scris o carte despre post. O, vai! Curând după aceea au venit în adunare bărbați și femei care au ținut acel post fals și care erau aproape nebuni. Ei au făcut exact cum scria în cartea aceea și au postit patruzeci de zile. Unora dintre ei au început să le cadă dinții, iar ochii li s-au afundat în orbite. Tineretele femei care urmau să fie mame, voi înțelegeți, și-au pierdut mințile și a fost nevoie să fie internate în instituții de boli mintale. Da, mulți au ajuns în starea aceasta.

Eu cred în post, dar când postești nu flămânzești. Biblia spune că lui Isus i-a fost foame după ce a postit.

Dumnezeu este Cel care pune postul în voi, nu îl puneți voi. Bărbatul care a scris acea carte, a pus în ea și fotografia unei femei care a postit, spunând că după post arată cu douăzeci de ani mai tânără. Ar trebui s-o vedeți cum arată la un an după aceea. Sigur că da.

Voi să nu faceți aceasta! Să nu încercați să obțineți ceva prin fapte, pentru că totul este prin har. Dumnezeu vă dă totul prin harul Său.

Acum, ca să avem lucrurile cât se poate de clare vom merge în Vechiul Testament. S-ar putea ca printre noi să fie învățați în Biblie care pot să explice altfel, dar mie îmi place să despici totul până jos, astfel încât să poată înțelege și oamenii care nu merg la biserică, oamenii care nu au prea multă cunoștință din Biblie și copiii.

Am devenit, cum se spune, un tipicar, deoarece îmi place să mă folosesc de simboluri pentru orice exemplu.

Un astfel de tip sau simbol voi folosi și pentru a vorbi despre **viața ascunsă** și îl voi lua din Vechiul Testament. Este vorba despre mana ascunsă, despre curți și despre perdeaua dintre locul sfânt și locul preasfânt și cum a lucrat Dumnezeu prin ele.

Acum, dacă observați, după ce Israelul i-a biruit pe egipteni, a mers mai departe, prin har, trecând prin Marea Roșie în timp ce Dumnezeu i-a înecat pe egipteni, ceea ce reprezintă un simbol al trecerii prin Sângele lui Isus Hristos.

Astfel, toți cei care v-au tras în lucrurile pământești ale lumii, sunt morți în urma voastră.

Este un Izvor plin cu Sânge

Tras din venele lui Emanuel

Unde păcătoșii se cufundă

Și își spală toate petele de vină.

Egiptenii au împins
poporul să facă lucruri care i-au împovărat, dar după ce au trecut Marea Roșie
și au privit în urmă, i-au văzut pe toți înecați. Nu-i de mirare că Moise a
putut cânta o cântare nouă, o cântare în Duhul, în timp ce Maria a luat o
tamburină și a început să bată în ea dansând și alergând pe țărni.

Dacă aceea nu era o
adunare de modă veche a Duhului Sfânt, atunci eu n-am văzut alta. Așa este. Iar
fetele din Israel au urmat-o făcând la fel. De ce? Pentru că biruiseră.

Și vă spun: **nici un
om nu știe ce înseamnă o viață de biruitor până nu biruiește pe deplin. Pe
cine? Pe el însuși. Acesta este cel mai mare dușman pe care-l aveți: voi
înșivă.** Și motivul pentru care nu puteți crește în credință este că intervine
intelectul.

Intelectul vostru spune:

„Păi, asta și cealaltă...” dar Biblia spune că trebuie să aruncăm deoparte toate
argumentele și raționamentul.

În voi sunt două părți,
două naturi. De multe ori îi auziți pe oameni zicând: „Biblia spune așa și
așa.”

Mai demult,

știința spunea că atunci când Dumnezeu a făcut luminătorii, înainte ca să fi făcut
soarele, cu siguranță a încurcat lucrurile deoarece pământul nu posedă nici o
sursă de lumină decât cea venită de la soare. Ei bine, descoperirea razelor X a
infirmit această afirmație. Ați știut că trupul vostru este plin de lumină?
Știința a spus că aceasta este o nebunie, dar mai târziu tot ea a demonstrat că
este adevărat. Razele X nu percep lumina artificială, ci văd lumina emanată de
voi. Trupul vostru este alcătuit din petrol, calciu, lumină cosmică și așa mai

departe. Acestea sunt elementele care compun trupul de carne în care locuiți voi, dar într-o zi ele vor fi despărțite.

Nu demult

îmi pieptănam puținele fire de păr care mi-au mai rămas, iar soția mea mi-a zis:

„Billy, tu chelești.”

„Lăudat să fie Domnul, pentru că nu am pierdut nici un fir.”

„Dar unde sunt?” m-a întrebat ea.

„Mai întâi te voi întreba ceva, iar după aceea îți voi răspunde la întrebare. Spune-mi unde a fost părul meu înainte ca să-l am? Și îți spun că el mă va aștepta când voi ajunge Acolo.” Aleluia!

Cu

siguranță. A fost un timp când nu era, apoi a fost, și acum nu mai este, dar el va aștepta acolo unde era la început, când Dumnezeu mi-a pus trupul aici într-o umbră, iar când Domnul Se va arăta în slavă, la a doua Sa venire, fiecare atom care mă ținea adunat împreună, fiecare particică de lumină cosmică se va aduna laolaltă, dar nu printr-o dorință sexuală, nici printr-o naștere naturală, ci printr-o reînnoire. Atotputernicul Dumnezeu va vorbi, Duhul va transforma trupul nostru și noi vom trăi veșnic.

O, Doamne,
aceasta ar trebui să facă orice inimă să strige de bucurie! Așa a hotărât
Dumnezeu.

El a
dovedit acest lucru, prin prima minune pe care a făcut-o – când a transformat
apa în vin. Vedeți, Domnul a vorbit apei și aceasta s-a transformat în vin.
Omul ar fi trebuit să meargă la vie, să adune strugurii și să-i pună la
fermentat. Astfel, ar fi avut mustul și abia după aceea vinul, dar Dumnezeu a
vorbit trecând peste toate acestea. Tot așa va fi și la înviere: căsătoria și
toate aceste dorințe sexuale nu vor mai fi, ci Dumnezeu va vorbi, iar noi vom
trăi din nou. Amin.

Motivul
pentru care vom trăi din nou este că Ceva din noi este viu acum.

Cu câțva
timp în urmă am auzit la radio că s-a pus la punct o mașină care poate
transforma sucul de porumb în boabe care seamănă perfect cu bobul original.

Astfel,
dacă iei o mână de boabe făcute de mașină și o mână de porumb crescut pe câmp,
nu este nici o deosebire între ele – din amândouă se poate face aceeași pâine
de porumb, aceiași fulgi de porumb.

Dar dacă
vreți să le deosebiți, puneți-le în pământ și veți vedea că amândouă vor
putrezi, dar cea făcută de Dumnezeu are germenul de viață și va trăi din nou.

Aceasta
face și Duhul Sfânt într-un credincios. Un om poate duce o viață bisericească,

pretinzând că este creștin și alte lucruri, dar dacă nu are germenul de viață în el, nu se va putea ridica la înviere.

Însă omul

care are în el Viața și este născut din nou, va învia tot atât de sigur cum a înviat și Isus din morți.

Problema

bisericii de azi este că se află într-o stare de anemie. Nu ar trebui să fie așa, dar a fost spus mai dinainte că va ajunge așa, iar în mijlocul ei vor fi trei feluri de oameni: credincioși căldicei, necredincioși și credincioși adevărați.

Duhul Sfânt

a vorbit lămurit despre zilele din urmă și a spus că unii se vor îndepărta de credință, dând crezare duhurilor înșelătoare și învățăturilor drăcești. De aceea vor fi încăpățânați, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât de Dumnezeu. Vedeți? *„Iubitori mai mult de plăceri decât de Dumnezeu, călcători de Cuvânt, mincinoși, batjocoritori, etc.”*

Voi ziceți: „Aceștia sunt comuniștii,” dar nu este adevărat. Aceștia sunt credincioșii creștini care *„au o formă de evlavie”*, adică merg la biserică și au numele trecut în registru, dar *„îi tăgăduiesc puterea”*. *„Depărtați-vă de ei!”* spune Biblia. Ea spune că aceste lucruri se vor întâmpla în zilele din urmă și așa trebuie să fie.

Acum priviți. După ce israeliții i-au biruit pe egipteni, Dumnezeu le-a făgăduit că le va da tot ce le trebuie pentru călătorie, iar când El face o promisiune, o și împlinește.

Moise nu s-a temut de ce va zice Faraon, așa cum nici părinții lui nu s-au temut de porunca lui. Dimpotrivă, asemenea lui Avraam, prorocul din vechime, a știut că Dumnezeu era în stare să împlinească tot ce a promis.

Așa se face că Avraam nu s-a îndoit când i s-a spus că va avea un copil de la Sara, deși el avea șaptezeci și cinci de ani, iar soția lui șaiszeci și cinci de ani. O, iar când el avea o sută de ani, iar Sara nouăzeci, continua să-L laude pe Dumnezeu, cu fiecare zi care trecea devenind tot mai puternic în credință.

O, dacă aseară s-a făcut rugăciune pentru tine iar azi dimineață nu erai încă bine, te-ai grăbit să spui: „Vezi, ți-am spus că nu este nimic acolo!” Vedeți, acesta este motivul pentru care nu ajungeți nicăieri. Dar Avraam a crezut. O, eu pot să-l văd cum a stat după ce a primit făgăduința! Avea șaptezeci și cinci de ani, iar Sara șaiszeci și cinci și trecuseră probabil cincisprezece ani de când intrase în menopauză. Ei au trăit împreună de când ea era doar o fetiță, iar acum era deja bătrână.

Păi după ce a trecut prima lună de la darea făgăduinței, el a întrebat-o pe Sara:

„Ce îmi poți spune, Sara?”

„Nu este nici o schimbare.”

„Ei bine, lăudat să fie Domnul, căci îl vom avea oricum.”

De ce? Pentru că așa spusese Dumnezeu.

Mi-l imaginez pe doctor cum spunea: „Cred că bietul bătrân s-a scrintit puțin. Ceva nu este în ordine cu el deoarece, deși are șaptezeci și cinci de ani, iar soția lui șazeci și cinci, spune că vor avea un copil. Nu, ceva nu este bine cu el!”

Dar părerea doctorului nu l-a clătinat pe Avraam, ci a continuat să spună: „Dumnezeu poate să-și țină făgăduința, pentru că este viu.”

Astfel au trecut zece ani.

„Cum te simți acum?”

„Tot așa.”

„Dumnezeu să fie lăudat pentru că îl vom avea oricum.”

Au trecut cincisprezece ani, douăzeci de ani, douăzeci și cinci de ani și situația era neschimbată, dar Avraam continua să spună: „Lăudat să fie Domnul, căci îl vom avea oricum.”

Astfel, Biblia spune că în loc să slăbească, pentru că nu se întâmplase imediat, Avraam s-a întărit tot mai mult în credința sa. Amin.

Dacă aveți același fel de duh, care poate crede făgăduința lui Dumnezeu, și voi sunteți copiii lui Avraam.

Dar dacă nu puteți crede înseamnă că nu sunteți copiii lui Avraam, deoarece noi trebuie să avem aceeași credință pe care a avut-o credinciosul

Avraam.

Biblia spune că Dumnezeu a dat făgăduința, necondiționat, pentru Avraam și sămânța lui, iar voi sunteți sămânța lui Avraam dacă ați murit în Hristos. Atunci sunteți considerați sămânța lui Avraam și moștenitori conform făgăduinței. Înțelegeți? Amin...

.....Și cum vă puteți numi sămânța lui Avraam? Trebuie să vă apropiați puțin mai mult de Dumnezeu; să muriți față de intelect.

Odată, un mare evanghelist (nu-i spun numele) a umblat de-a lungul națiunii, ținând mari treziri. El le spunea oamenilor să zică: „Îl accept pe Hristos ca Mântuitor personal. Cred în Domnul Isus Hristos.” dar și dracii cred și se înfioară. Aceasta este o credință intelectuală.

Dați-mi voie să vă spun ceva în câteva minute. Nu știu de ce nu mă lasă Duhul Sfânt să merg la textul meu, poate are vreun motiv anume.

Priviți. Există o credință intelectuală și există o credință care vine din inimă. Un necredincios bătrân spunea odată referitor la cuvintele Bibliei: „Cum adică a gândit în inima lui? Așa ceva este o nebunie, deoarece în inimă nu există facultăți mintale. Tu gândești cu mintea, nu cu inima”, dar anul trecut, ei au descoperit că Dumnezeu are dreptate.

Acolo jos, în mijlocul inimii, este un compartiment micuț în care nu există nici o picătură de sânge, dar acest compartiment există numai în inima umană, nu și în cea animală. Oamenii de știință cred că

acesta este locul ocupat de suflet, pentru că sufletul trăiește în inimă. Aceasta dovedește că Dumnezeu a avut dreptate când a spus că omul gândește în inima lui.

Acum vă voi spune o mică povestire. Era o femeie care aparținea de o denominațiune renumită, iar noi ne-am îndoit întotdeauna cu privire la experiența ei. Era o femeie foarte cumsecade și cânta la pian, dar avea o credință intelectuală. În aceeași biserică cu ea era un băiat care a avut o experiență adevărată cu Dumnezeu și, deoarece s-au plăcut, s-au căsătorit și s-au mutat. Ea a continuat să cânte la pian, dar curând a început să observe că fetele vecinului lor, care aparțineau aceleași biserici, se îmbrăcau cu acele haine rușinoase și ieșeau așa în curte să tundă iarba.

Insist ca voi, femeilor, să nu faceți aceasta! Femeile din Indiana fac acest lucru, dar cred că voi, cele din Michigan, nu o faceți.

Cred că aveți suficient respect față de voi înșivă ca să nu purtați asemenea îmbrăcăminte și că nu vă veți lăsa nici copiii s-o facă. Biblia spune că este o urâciunea înaintea lui Dumnezeu.

Când femeia de care vă povestesc le-a văzut pe acele fete îmbrăcate în felul acela, s-a gândit să umble și ea așa. De ce? Pentru că și-a zis: „Păi, și celelalte umblă așa!”

Acum puteți vedea de ce am spus că avea o credință intelectuală? Ea argumenta. Mintea voastră va căuta întotdeauna argumente, dar inima, nu. Inima crede că ceea ce a spus Dumnezeu

este Adevărul, dar mintea spune: „Dacă celelalte fete (sau ceilalți băieți) pot face aceste lucruri și totuși merg la biserică, eu de ce să n-o fac, doar sunt la fel de bună (sau de bun) ca și ele?” Ea argumentează.

Dar noi trebuie să dăm
afară argumentele, dacă sunt contrare Cuvântului lui Dumnezeu.

Apoi a aflat că restul
fumau și s-a gândit că nu este nici un rău dacă o face și ea. De ce? „Păi și aceia merg la biserică!”

Eu știu că voi, femeile
din Michigan nu faceți aceasta și cred că nici nu o veți face vreodată. Dar ea a făcut-o: a început să fumeze. Este cel mai urât lucru pe care l-a făcut femeia vreodată. Astfel, 90% din copilașii hrăniți la sân mor. Din cauza aceasta sunt hrăniți artificial sau cu lapte de vacă. Așa este. Otrăvire cu nicotină. Ce vom avea în următoarea generație?

Nu vă temeți că vom fi
invadați de Rusia, deoarece ceea ce ne va ucide este putreziciunea noastră, trăirea noastră imorală și celelalte lucruri pe care le facem deși ne numim creștini. Vai de noi!

Ar fi bine să ascultați
de Evanghelia lui Isus Hristos și să vă puneți inimile în rânduială cu Dumnezeu.

După o vreme s-a mutat în
vecini un șmecher cu părul lins, iar când l-a văzut ea s-a gândit că este un tip drăguț. La puțin după aceea, în fiecare seară înainte de a merge la culcare, femeia se strecura afară să-și ia niște lucruri, iar el îi dădea un

pupic de noapte bună peste gard. Desigur, totul era foarte „inocent”.

Păcatul arată cât se

poate de inocent la început. O, nu era nimic rău între ei; era doar un vecin!

Următorul pas a fost că

l-a părăsit pe John, soțul ei, și s-a măritat cu vecinul, rupând astfel și căminul acestuia căci era căsătorit și avea un copil. Desigur, ea și-a argumentat fapta spunând că în biserică mai sunt și alte femei care au al doilea soț. Ea de ce n-ar putea avea?

Acestea sunt argumentări,

dar Cuvântul spune că este greșit. Prin fapta ei, ea și-a dus în păcat propriul suflet, iar Biblia spune că „*sufletul care păcătuiește, acela va muri.*” - Ezechiel 18.20 -. Ce este păcatul?

Necredința.

Există doar două lucruri:

credința și necredința.

Nu demult am predicat

într-o biserică renumită și am spus: „Fumatul nu este păcat. Adulterul nu este păcat și minciuna nu este păcat.”

Când am spus aceasta, o

doamnă m-a întrebat: „Atunci care este păcatul?” „Necredința”, am răspuns.

Fumatul, băutul,

înjuratul și toate celelalte rele sunt simptome, atribute ale păcatului. Voi faceți acele lucruri deoarece nu credeți în Isus, iar El a spus: „*cine*

ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică.” (Ioan 5.24).

Când spui că ești credincios și totuși faci acele lucruri, înseamnă că ceva este greșit cu tine. Înseamnă că nu crezi, ci te prefaci doar. Tu crezi argumentele, nu convingerea sufletească, deoarece sufletul tău este o parte din Dumnezeu în tine și el va fi de acord cu Cuvântul lui Dumnezeu care este Adevărul. Dacă nu vei crede, vei privi toate lucrurile prin intelect, prin minte.

Așa a făcut și această femeie, și s-a dus mai departe cu șmecherul. Dacă ar fi avut puțină minte, ea și-ar fi dat seama că și cu a doua nevastă se va purta la fel ca și cu prima. Da, chiar așa a făcut. Între timp ea a decăzut foarte mult și a fost cuprinsă de păcat, trăind cu un alt bărbat, dar continua să meargă la biserică și să cânte la pian.

Să nu vă gândiți că pe voi nu vă prinde păcatul, căci vă prinde. Da, păcatul vă va găsi.

După o vreme, femeia aceasta a început să simtă dureri în partea de jos dar nu le-a luat în seamă, însă mai târziu, când s-a dus la medic, a aflat că avea cancer avansat și că nu mai putea fi ajutată cu nimic.

Din întâmplare, acolo era un pastor de la Colegiul Asbury... Ei bine, acum ați înțeles că fata era metodistă, iar băiatul (pastorul) este din biserica noastră și a primit Duhul Sfânt. El s-a dus să stea de vorbă cu această femeie. De fapt l-au trimis prietenii, dar când au discutat, ea i-a dat de înțeles că era la fel de bine ca orice credincios. Era o credincioasă prin intelect.

Cum? „Păi și eu aparțin la biserică. Am numele scris acolo și sunt la fel de bună ca toți ceilalți; sunt la fel de bună ca tine.”

Fratele i-a spus: „Nu aceasta este întrebarea, doamnă. Eu sunt păstor, iar tu stai acolo, fumezi și faci acele lucruri incorecte.”

„Asta nu te privește pe tine, și apoi nu eu te-am chemat aici!”

„Este adevărat, dar am simțit că Dumnezeu voia să vin.”

În continuare, el a întrebat-o: „Cum este cu bărbatul pe care-l ai?”

„Nu te privește! Sunt la fel de corectă ca restul; sunt creștină.” Vedeți, ea credea, însă poți crede o minciună și să fii osândit prin ea. Așa este.

Biblia spune că *„multe căi par bune omului, dar la urmă se văd că duc la moarte.”* (Proverbe 14.12).

Din punct de vedere intelectual, totul poate părea în ordine, dar dacă sufletul vostru este născut din nou va mărturisi întotdeauna numai Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă veți avea o credință intelectuală veți fi de acord și veți spune: „O, desigur, Biblia are

dreptate”, dar și diavolul recunoaște aceasta și spune: „Există un Dumnezeu în cer și este Isus Hristos.” Da, el crede la fel.

Poate zici: „Crede diavolul în Isus Hristos?” Sigur că da. Dracii L-au mărturisit public, zicând: *„Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu. De ce ai venit să ne chiniești înainte de vreme?”* Desigur, dracii L-au mărturisit și au spus că este Fiul lui Dumnezeu, iar predicatorii cu experiență superficială și cu religie închipuită, îi fac pe oameni să rostească mărturisiri seci, după care merg afară și trăiesc ca lumea, pretinzând totuși că sunt creștini.

O, ea credea că are dreptate! Credea că este în ordine, doar era o bună membră a bisericii, își plătea contribuția, era pianistă și făcea multe altele. Ce putea face mai mult? Din punct de vedere intelectual, credea că este bine, dar când a ajuns la hotar...

Nu uitați că mintea voastră este guvernată de celule de sânge și de celulele din creier, iar când ele încetează să mai funcționeze, partea intelectuală începe să moară. Oh, și când se întâmplă aceasta, omul începe să vadă ce se întâmplă cu sufletul lui, încotro merge el.

Moartea înseamnă separare, despărțire.

Dacă păcătuiești cu voia, după ce ți-a fost prezentată Evanghelia, acea natură a sufletului tău va pleca treptat de la tine, fără să simți ceva, fără să știi aceasta. Și ce vei spune? „Păi cred că sunt bine...”

Ce se întâmplă cu Michigan-ul în seara aceasta? Cam ce se întâmplă cu Indiana și cu întreaga lume: toți au fost învăluiți în somn, în imitația creștinismului de la Hollywood, de aceea, ceea ce ne trebuie nouă astăzi sunt predicatori care să tune și să fulgere de la amvon Adevărul: iadul pentru păcătoși, căci „*dacă cineva nu se va naște din nou, nu va intra în Împărăție.*”

Voi credeți slujba pe care a avut-o Domnul Isus pentru cei orbi, surzi și muți, înviind chiar și morți. Să nu uitați că noi trebuie să avem o anumită înțelegere despre Dumnezeu, pentru că altfel nu se vor întâmpla aceste lucruri.

Aceasta este vindecarea divină, este o demascare a răului, arătând care este drept și care este greșit. Așa spune Biblia, iar noi am văzut aceasta în exemplul cu Iane și Iambre.

Vrăjitorii au putut face minuni și anumite lucruri, dar nu au putut vindeca, deoarece Dumnezeu este singurul vindecător: „*Eu sunt Domnul care te vindecă.*” (Exod 15.26).

Oamenii de astăzi spun: O, aceasta era în trecut! Astăzi nu mai există asemenea lucruri. Numai un grup de holly-rollers, niște impostori, mai vorbesc despre ea.” Voi nici nu vă dați seama că vorbind așa Îl huliți pe Duhul Sfânt. Așa este. Și primul lucru care se va întâmpla este că El va părăsi sufletul vostru și veți deveni atât de prinși cu restul cultelor, încât veți crede că sunteți bine. Dar deodată vă veți trezi chiar în fața morții, iar atunci tabloul se va schimba. Eu am stat de multe ori lângă asemenea oameni.

Femeia aceasta zăcea acolo crezând că este bine, iar cu cincisprezece minute înainte de muri a mai

fumat o țigară și a spus: „Este în ordine dacă ai o satisfacție trupească.”

Dați-mi voie să vă spun

însă ceva, fraților: Pomul se cunoaște după roade. Femeia aceasta nu a crezut în nimic, ci a spus: „Dacă doctorul nu mă poate ajuta cu nimic, ce ar putea face acest holly-roller de predicator?”

O, Dumnezeule, ai milă!

Da, aceasta este atitudinea și felul de gândire a mii de oameni; ba chiar a zeci de milioane de oameni.

Fiind în acea stare

gravă, venise s-o vadă și păstorul ei. Curând facultățile ei mintale au început să scadă și o dată cu ele argumentele și credința intelectuală pe care o avea, iar Duhul pe

care-L întristase și care se depărtase de ea, venise acum aproape. Și femeia a început să spună: „O, Dumnezeul meu, sunt pierdută!” Când a auzit acele cuvinte, păstorul ei a vrut să spună ceva, dar ea i-a zis: „Înșelătorule, sunt pierdută!”

Atunci păstorul l-a

chemat pe doctor și i-a zis: „Doctore, vino repede pentru că este foarte tulburată! Fă-i o injecție pentru că a devenit isterică!” dar în timp ce îi făcea injecția, femeia continua să spună: „Sunt pierdută!” l-au mai făcut o injecție, dar ea continua să spună: „Sunt pierdută! Sunt pier...” apoi buzele i s-au oprit, dar acel suflet nu va tăcea. Ea va trebui să suporte o veșnicie consecințele pentru că l-a întristat, necrezând Cuvântul lui Dumnezeu. Da, ea l-a întristat prin acea gândire intelectuală care a făcut-o să creadă, în mintea ei, că era bine când de fapt era greșită.

Așa se întâmplă cu

milioane de oameni de astăzi care spun că sunt creștini, dar nu știu nici care este primul pas spre Dumnezeu. Amin.

Nu încerc să vă sperii,
ci vă propovăduiesc Evanghelia Domnului Isus Hristos, iar voi știți că așa spune Scriptura.

Isus a spus: „*Adevărat vă spun că dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.*” (Ioan 3.5). Indiferent la ce biserică aparține, cât de smerit trăiește sau ce slujbă îndeplinește, el trebuie să se nască din nou.

Intelectul trebuie dat
afară, iar în locul lui trebuie să prindă rădăcină o făptură nouă în Hristos Isus, un duh nou și o inimă nouă. Aceasta va crede de fiecare dată Cuvântul lui Dumnezeu și Îl va considera Adevărul.

Dacă păstorul vostru vă
spune: „Zilele minunilor au trecut. Nu mai există botez cu Duhul Sfânt,” aceasta dovedește că el însuși este mort. Așa este. Nu spune Biblia că ei se prefac în îngerii de lumină?

Spre aceasta a privit și
Eva când a fost amăgită și înșelată de satana. Nu spune Cuvântul să vă depărtați de cei ce au o formă de evlavie dar tăgăduiesc Cuvântul? Aceasta este Evanghelia în simplitatea ei clară. Dacă Dumnezeu trăiește în voi și-L aveți în inimă pe Hristos, nădejdea slavei, veți fi de acord de fiecare dată cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Desigur, acel diavol

foarte religios i-a spus lui Isus: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, fă o minune să o văd cu ochii mei și Te voi crede.” Dar Isus i-a răspuns: „*Este scris că omul nu va trăi numai cu pâine...*”

Când a fost atârnat pe cruce, l-au spus: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu...” Cine era acela? Același duh care vorbea prin oameni educați și intelectuali, negându-L.

Biserica l-a atârnat pe cruce; biserică l-a prigonit; biserică l-a omorât. Da, biserică și predicatorii intelectuali care slujeau după lege, după literă. Așa este.

Ei l-au atârnat pe cruce și l-au omorât: oamenii religioși ai aceluia timp.

Și tot ei omoară biserică de astăzi: oamenii religioși, prin cultele lor. Nu ceea ce numiți voi culte, pentru că de multe ori avem culte sângeroase, fără inimă. Sigur că da.

Dar unii din marii voștri învățători intelectuali spun: „Crede, scrie-ți numele într-un registru și vei trăi, pentru că aceasta este tot.”

Ce se întâmplă cu tine, omule? Dacă ești un copil al lui Dumnezeu, duhul tău va spune: „Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul” și vei trăi acel fel de viață, pentru că Isus a spus: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede: În Numele Meu vor scoate draci, vor vindeca bolnavii...*” și așa mai departe. (Marcu 16.17-18).

Oameni de astăzi spun: „Acele zile ale minunilor au

trecut.” Uitați-vă unde trăiți și nu lăsați intelectul să vă conducă, ci luați experiența cu Dumnezeu.

Când experiența ta este în concordanță cu această Biblie și spui: „Orice Cuvânt al Tău este Adevărul: Tu ești IaHVeH”, iar duhul tău poartă mărturia Duhului Său, ești un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu și ai trecut din moarte la viață. Acesta este adevărul.

Aș vrea să observați poporul evreu. Ei au primit mana ca hrană pe tot timpul călătoriei, până la intrarea în țara făgăduită.

Sunt trei stadii ale călătoriei lor:

- Israel în Egipt: păcătos;
- Israel la Marea Roșie: neprihănit prin sânge;
- Israel așezat în Palestina: în țara făgăduită.

Astăzi găsim tot trei stadii ale călătoriei, iar noi

tocmai ne pregătim să intrăm în ultimul stadiu.

Dumnezeu a făgăduit să le dea tot ce aveau nevoie din punct de vedere fizic, ca să poată ajunge acolo, iar mana care a început să cadă din cer era un tip spre Duhul Sfânt. Când a început să cadă acea mană, oamenii au adunat-o și au mâncat-o așa cum era, sau au făcut din ea turte. Cădea în fiecare dimineață, arăta ca niște

bobițe albe de gheață și era dulce ca mierea, ea fiind aceea care i-a susținut de-a lungul călătoriei.

Mana este un simbol al Duhului Sfânt care a căzut în ziua cincizecimii și care este Pâinea noastră.

Mana a căzut la fel, începând din prima pâine în ultima zi a călătoriei lor.

Acestea fiind spuse, aș vrea să-l văd pe omul care poate să-mi arate că Duhul Sfânt a fost luat din Biserică. În ce mă privește, vă pot arăta locul unde El a dat făgăduința că va fi cu noi până la sfârșitul lumii, iar datoria voastră este să-mi arătați unde scrie că L-a luat.

Dar El nu a fost luat, ci va rămâne cu noi până la venirea lui Isus. Acesta este adevărul. Duhul Sfânt a căzut de rusalii, întocmai cum a căzut mana.

Noi știm că avem o mulțime de imitatori și fanatici, dar aceasta nu înseamnă nimic, ci dimpotrivă, este dovada că există și un Duh Sfânt adevărat.

În biserică sunt o mulțime de imitatori care se poartă ca și creștinii și încearcă să imite creștinismul, dar aceasta nu înseamnă nimic, ci dovedește doar că există și creștini adevărați. Este doar o oglindă.

Acum observați. Mana a început

să cadă, iar Dumnezeu i-a spus lui Moise să ia câțiva omeri de mană, să-i ducă în sfânta sfintelor și să-i pună în chivot, pentru a fi păstrată ca semn de aducere aminte de-a lungul generațiilor care vor veni, iar marele preot avea voie să ia și să guste din acea mană originală.

Acesta este un tip al Duhului

Sfânt care a căzut în ziua cincizecimii, ceea ce a făcut ca oamenii să se bucure și să fie fericiți, iar Petru a spus în Fapte 2 că *„făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.”* (Fapte 2.39).

Același Duh Sfânt care a căzut atunci, este pentru fiecare generație, chiar și pentru neamurile considerate departe de El, *„în oricât de mare număr îi chema Domnul Dumnezeu nostru.”*

Da, Petru este cel care a spus:

„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeu nostru.” (Fapte 2.38-39).

Astfel, câtă vreme Dumnezeu cheamă, va da și Duhul Sfânt.

Ei au pus acea mană în chivot, așa că cine intra în locul preasfânt putea să ia o gură plină din mana originală care a căzut la început.

Astăzi este la fel. Perdeaua despărțitoare a fost luată jos, așa că orice om care este chemat poate intra înăuntru și să-și umple inima cu același Duh Sfânt care a căzut în ziua cincizecimii, acest lucru fiind valabil până la

sfârșit.

Observați: în locul preasfânt se afla chivotul.

Voi, cei mici, fiți atenți ca să puteți înțelege.

Acolo era curtea dinafară, locul sfânt și locul preasfânt. Trei trepte, deoarece Dumnezeu este desăvârșit în trei; complet în șapte; slăvit în doisprezece; ispășit în patruzeci și jubilat în cincizeci.

Urmăriți aceste numere și nu veți fi încurcați niciodată.

Vedeți? Dumnezeu desăvârșit: Tată, Fiu, Duh Sfânt; neprihănire, sfințire, botez cu Duhul Sfânt.

Observați: Dumnezeu locuia în trei încăperi, așa cum și voi trăiți tot în trei încăperi.

Poate spui: „Frate, eu am zece camere în casa mea.” Este adevărat, dar cu toate acestea locuiești doar în trei și anume: în bucătărie, în camera de zi și în dormitor.

Poate ai trei dormitoare, o mini-bucătărie pentru luat masa, dar cu toate acestea ai doar trei încăperi principale.

Mai mult, tu însuși locuiești într-o casă: trup, suflet și duh, așa cum a locuit și Dumnezeu în Isus Hristos: trup, suflet și duh, deoarece El a spus: „*Nu Eu fac aceste lucrări, ci Tatăl Meu care locuiește în Mine.*” Ați

văzut?

Apoi, de-a lungul epocilor am primit neprihănirea prin mesajul lui Luther; sfințirea prin mesajul lui Wesley, iar în zilele din urmă botezul Duhului Sfânt: trei trepte ale harului, prin care Dumnezeu Își desăvârșește Biserica.

Peste tot sunt trei, în final Dumnezeu luându-Și Biserica în acest mare Trup.

Deci mana a căzut afară, în curte, iar oamenii au mâncat din ea. Dar Dumnezeu le-a cerut să adune o anumită cantitate de mană și s-o pună în locul preasfânt, unde se afla chivotul.

Chivotul este simbolul inimii umane, locul ascuns, iar Dumnezeu a spus prin proroc: „*voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor...*” (Ieremia 31.32). În altă parte, El a spus prin Ezechiel: „*Vă voi da o inimă nouă și un duh nou... și voi pune Duhul Meu în voi.*” (Ieremia 36.26-27).

Foarte mulți oameni, dar mai ales penticostalii, fac o mare greșeală. Voi primiți un duh nou, dar acesta nu este Duhul Sfânt, ci este duhul vostru. Voi deveniți bucuroși deoarece aveți un duh nou, săriți în sus, alergați încoace și încolo, strigați și vorbiți în limbi, apoi credeți că ați primit Duhul Sfânt, dar nu este adevărat. Acela este un duh nou pe care vi l-a dat Dumnezeu, este duhul vostru, dar El spune că după ce vă dă acest duh nou, va pune în voi Duhul Sfânt.

Din pricina aceasta aveți atât de multe „crampe” astăzi. Așa este. Acesta este motivul pentru care nu ajungeți nicicum la Dumnezeu.

Deci este nevoie ca Dumnezeu să vă dea un duh nou, pentru că altfel nu vă puteți descurca cu El. Nu puteți să vă descurcați nici cu voi înșivă cu acel duh rău și viclean pe care-l aveți în voi.

Deci este nevoie ca El să pună în voi un duh nou, pentru ca astfel să vă puteți descurca cu Duhul Lui. Amin.

„Voi pune în voi Duhul

Meu”. Când? După ce veți primi un

duh nou. **Să nu confundați acest duh nou cu Duhul Sfânt, pentru că nu este.**

Este duhul nou care v-a fost dat ca să puteți primi Duhul Sfânt, dacă-L veți primi vreodată. Amin.

Aveți nevoie de el, deoarece în starea voastră veche nu puteți înainta: nu vă puteți înțelege cu soția, cu soțul, cu vecinul, și atunci cum vă veți putea înțelege cu Dumnezeu? Este nevoie să primiți un duh nou înainte ca să vă puteți înțelege cu Dumnezeu.

Deci El pune în voi un duh nou, o inimă nouă și o credință nouă, apoi pune Duhul Său cel sfânt.

Acum observați. La început când a căzut mana, oamenii o mâncau în fiecare zi, dar înainte de ora nouă le era foame din nou.

Eu am văzut o mulțime de adunări în cort, unde oamenii merg și strigă bucuroși cât timp ține adunarea, iar când se apropie seara, încep să se îngrijoreze de una și de alta. De ce aceasta? Pentru că nu se află în locul corect să mănânce mană. Așa este.

Dr. Church a scris o carte în care amintește numele meu. Printre altele, el spune: „Nu l-am întâlnit niciodată pe bărbatul acesta și nu-l cunosc, dar am întâlnit pe cineva care a fost odată la una din adunările lui și mi-a spus că se afla undeva într-un balcon, iar el i-a spus: „Domnule, tu cel care stai acolo, ai o boală de prostată.” după care i-a spus cine era și de unde vine, totul fiind întocmai. Și a mai spus că este vindecat.

Dr. Church l-a întrebat pe acel bărbat: „Și ai fost vindecat?”

„Da,” a răspuns el. „Timp de un an nu am mai avut nici un fel de probleme, dar acum a venit din nou peste mine.”

Atunci dr. Church a spus: „Aceasta dovedește că este fals, pentru că dacă Dumnezeu vindecă pe cineva, rămâne vindecat.”

Aș vrea să văd câți dintre nazarinii care au fost sfințiți într-un an, anul viitor merg din nou pentru sfințire. Am crezut că nu mai trebuie să vă reîntoarceți.

Oh, fraților, unii au o vedere atât de îngustă încât dacă ai pune un creion în fața ochilor lor i-ar orbi. Sigur.

Salvarea ține cât timp ține credința și la fel vindecarea divină. Unul care a avut o experiență acum patruzeci de ani și a uitat-o, iar în seara aceasta vine și spune: „Eu nici măcar nu mai cred și nu mai sunt slujitorul Lui...” dovedește cât a durat acea experiență. Desigur.

Când duhul necurat pleacă dintr-un om, merge prin pustie, apoi se întoarce cu încă șapte duhuri mai rele decât el, iar dacă gazda bună a casei nu veghează să nu-l lase înăuntru, intră cu forța.

Nu vă bazați pe sentimente! Eu nu am fost salvat pe baza sentimentelor, nici pentru că m-am simțit bine, ci am fost salvat pentru că am întâlnit făgăduința lui Dumnezeu. Așa este.

Diavolul poate miza pe sentimente, dar nu poate spune „Așa vorbește Domnul” și să mustre. Eu am fost salvat pentru că am răspuns cerințelor lui Dumnezeu; pentru că am făcut ceea ce a spus Isus și din aceleași motive sunt vindecat.

Cu șase sau șapte ani în urmă, frații Mayo nu mi-au mai dat decât câteva zile de trăit, dar în seara aceasta sunt sănătos și în putere pentru că cred. Așa a spus Dumnezeu, iar eu Îl cred pe cuvânt. Asta-i tot.

Este credința ta în Dumnezeu. **Singurul lucru care-l poate vindeca pe cineva vreodată este credința personală în Dumnezeu.** Nu ce poate face cineva pentru tine, ci ce a făcut deja Omul Isus Hristos pentru tine.

Acceptă aceasta și refuză să mai vezi simptomele sau alte lucruri și pășește prin credință, pentru că vei trăi prin ea.

Acum mă simt foarte bine. Parcă îmi vine să strig, iar când un baptist începe să strige este ceva, nu-i așa? O, Doamne! Este minunat să-l slujești Domnului și să știi că este Așa vorbește Domnul. Aceasta alungă toate „ciorile și spiridușii” și-L aduce pe Duhul Sfânt să locuiască în voi în blândețe și liniște, punând în inimile voastre siguranța veșniciei.

El înlătură din inima voastră toate presupunerile, tot „hocus-pocus-ul”, tot formalismul și pune Ceva adevărat; pune o credință veșnic adevărată. Amin. Așa este.

Voi sunteți o audiență bună. Aș putea să vă predic toată noaptea, dar nu cred că vreți să mă ascultați chiar atât de mult.

Acum fiți atenți pentru că vreau să vă explic ceva.

Deci, oamenii au mâncat din acea mană în curtea din afară și ea era la fel ca cea pusă după perdea. Același fel de mană.

Și bărbații care trăiesc aici, afară, mănâncă. Aici sunteți confuzi. Poate că mâine vă voi explica ce diferență este între botezul cu Duhul Sfânt și chemarea unui fiu.

Acum vă rog să observați cum stă Dumnezeu în Biserică și ce face El. Voi mâncați cu toții din aceeași mană, dar aici este un „zid al neprihănirii”, căci nici un om nu poate veni la Hristos dacă nu este chemat de Duhul Sfânt.

Duhul Sfânt este Dumnezeu, iar voi știți aceasta. Este același Duh Sfânt.

Un om aflat pe treapta neprihănirii va încerca să-l slujească lui Dumnezeu. El stă în curte și mănâncă același fel de mană ca cei aflați în locul preasfânt. Deosebirea este că mana de afară se strica, făcea viermi și nu mai era bună.

Aceasta este problema cu experiența multor oameni în seara aceasta: a făcut viermi și a intrat în putrefacție din cauză că ați permis aceasta.

Omul care mânca mană acolo era în ordine, doar că flămânzea foarte repede.

La fel este cu oamenii care spun: „Nu pot rezista!” aceasta se întâmplă pentru că nu ați ajuns destul de departe, ci v-ați oprit în locul sfânt.

Uitați-vă la Aaron, marele preot, care o dată pe an era uns și intra după predea, iar când perdeaua se lăsa în jos, îl separa de lume; era închis față de ea.

Aceasta este problema oamenilor de astăzi: ei nu vor să fie închiși pentru lume, ci doresc să fie la curent cu cine va fi cea mai celebră actriță de la Hollywood. Mai mult, deși unele dintre ele se mărita de șase sau șapte ori, le luați ca exemplu. Seara, în loc să mergeți la adunarea de rugăciune, porniți televizorul și priviți la Mary, Susie sau mai știu eu la cine, apoi vă mirați că nu puteți rezista.

Problema voastră este că nu sunteți destul de morți. Amin. Voi trebuie să fiți morți față de lume și vii pentru Dumnezeu, pentru că altfel sunteți vii pentru lume și morți față de Dumnezeu. Nu este posibil să slujiți la doi stăpâni în același timp.

Frate și soră, știu că este o predică dură, dar acestea sunt cuvintele Bibliei. Când lăsați lumea să se strecoare înăuntru dovediți că aveți o credință intelectuală și că nu știți despre Dumnezeu mai mult decât știe un iepure despre cizmele de zăpadă. Să știți că nu spun aceasta ca o glumă. Nu, domnilor, ci pentru că acesta este adevărul.

Biblia spune că cine iubește lumea și lucrurile ei, nu are în inimă dragostea lui Dumnezeu. Acesta este adevărul.

Poate spui: „Păi, eu aparțin la biserica cutare și sunt la fel de bun ca și ceilalți...”

Așa a crezut și femeia despre care v-am povestit. Și nu numai ea, ci sunt milioane de oameni care cred la fel.

Eu i-am văzut pe cei răi plini de putere și de tărie, dar Biblia spune: „Uitați-vă la sfârșitul lor.” Acela vorbește.

Ar fi bine să vegheați pentru că vine clipa când veți ajunge pe patul morții. Poate că într-o zi medicul nu va mai putea face nimic, iar sângele se va răci în voi, celulele intelectului vor muri și toate acele nonsensuri cu care v-ați unit, respingând Duhul Sfânt, vor pieri.

Atunci sufletul tău va trebui să recunoască faptul că acesta este adevărul și vei fi pierdut. Propria ta conștiință te va muștra în veci pentru că ai avut o formă de evlavie, dar ai respins Cuvântul lui Dumnezeu, zicând că El a făcut odinioară acele lucrări dar astăzi nu le mai poate face pentru că nu mai este Același. Să nu faceți așa ceva!

Acum observați. Când Aaron intra acolo, în locul preasfânt, trebuia să fie desăvârșit. Același lucru este valabil pentru omul care se află după perdea: trăiește tot timpul în desăvârșire.

Mana aflată acolo era proaspătă: nu se usca și nu se strica niciodată.

Dacă ai ajunge într-un loc unde ai putea fi atât de ascuns în Dumnezeu, atunci perdeaua s-ar lăsa în jos și te-ar ascunde după ea de lume.

Ai fost vreodată atât de pierdut în Hristos, atât de cuprins de rugăciune, încât nu ai mai avut de-a face cu lumea aceasta deloc? Ai umblat în toate zilele plin de smerenie înaintea lui Hristos, iubindu-L mai presus de

toate?

Aceasta este ceea ce trebuie să faceți. Să mergeți înăuntru și să mâncați din mană.

Acea mană era bună la ora nouă; era bună la ora doisprezece și era la fel de bună tot anul. A fost bună sute și sute de ani și deși timpul a trecut, nu s-a stricat ci a rămas la fel de bună, de dulce și de proaspătă.

Omul care trăiește acolo este biruitor tot timpul, pentru că se află în prezența lui Dumnezeu. Nu contează ce se întâmplă cu biserica: dacă merge înainte sau ce face. El este ancorat în Hristos. Lumea și lucrurile ei sunt moarte pentru el, deoarece este ascuns în Dumnezeu. Inima lui a devenit tronul lui Dumnezeu, care i-a dat un duh nou și l-a dus după perdea, unde îl hrănește zilnic cu mană luată direct din vasul de aur care se află în sfânta sfintelor.

Biblia spune că Aaron și-a pus toiagul acolo și l-a lăsat timp de douăzeci și patru de ore. Știți ce s-a întâmplat cu el? A venit la viață: a înfrunzit, a înflorit și a rodit migdale, în numai douăzeci și patru de ore.

În seara aceasta sunt și în Sturgis o mulțime de oameni la fel. Acel lemn vechi, nefolosit, era luat dintr-un măslin. Așa este. Poate mulți dintre oamenii aflați prin aceste biserici mari sunt niște lemne luate din ceva copaci. Ei doresc să fie creștini, dar nu pot vedea supranaturalul pentru că nu l-au avut niciodată și nu știu ce înseamnă să fii născut din nou.

Ei au văzut tot felul de închipuiri, tot felul de fabricații care i-au orbit, dar toate acestea nu pot îndepărta supranaturalul, ci îl fac și mai real.

Fraților, dacă-L acceptați sincer pe Hristos și credeți, intrați în locul preasfânt și rodiți roadele Duhului Sfânt.

În numai douăzeci și patru de ore un băț care era mort, a înflorit și a rodit.

Lăsați un bărbat sau o femeie care nu cred în supranatural; lăsați pe cineva care nu poate crede că mai există minuni, lăsați-i să se ascundă în locul preasfânt astfel ca perdeaua Fiului lui Dumnezeu să cadă între ei și lume și în mai puțin de douăzeci și patru de ore vor crede că fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este Adevărul. Amin.

Poate spui: „Păi, sunt creștin. Sunt salvat prin bunătatea lui Dumnezeu.” Da, dar încă te afli în curtea din afară. Intră și fii ascuns. Nu strig la voi, ci doresc doar să vă fac să vedeți adevărul.

Atunci vedeniile nu vor mai fi o problemă pentru voi; veți sta în Prezența lui Dumnezeu și în fiecare zi veți umbla cu Mielul lui Dumnezeu; veți trăi în fiecare clipă în prezența Împăratului.

Lăsați vecinii să spună ce vor; lăsați biserica să spună că v-ați pierdut mințile. Toate acestea nu vă vor deranja deloc deoarece trăiți chiar în Prezența Împăratului și știți că înțelepciunea acestei lumi este o nebunie înaintea lui Dumnezeu, așa cum Puterea lui Dumnezeu este o nebunie pentru lume.

Dar Dumnezeu a voit ca prin nebunia propovăduirii să-i salveze pe cei pierduți.

Mă înțelegeți, prieteni? Voi trăiți în lumea diavolului, pentru că aceasta nu este lumea lui Dumnezeu. Diavolul a spus că este a lui. Voi știți că el L-a dus pe Isus pe un munte înalt și i-a zis: „*Vezi toate împărățiile acestea? Statele Unite și toate celelalte. Sunt*

ale mele și pot să fac ce vreau cu ele, iar dacă Te închini înaintea mea, ți le dau Ție.”

Dar Isus știa că este Moștenitorul tuturor lucrurilor în Mileniul care vine de aceea i-a răspuns: „*Înapoia Mea, Satană! Este scris...*” Vedeți cum Duhul Sfânt este de acord cu Cuvântul? „*Este scris să te închini Domnului Dumnezeuului tău și doar Lui să-I slujești.*” (Matei 4.9-10). Amin.

Biblia spune: „*Bucurați-vă ceruri, pământule și voi, sfinților, căci Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său.*” (Apocalipsa 11.15).

Isus știa că va deveni Moștenitorul tuturor lucrurilor, dar acum este lumea diavolului. Din pricina aceasta trebuie să luptați și aveți probleme, necazuri, bombe atomice, crime, violuri și toate celelalte lucruri. Pentru că este lumea diavolului și el o controlează.

Dar voi nu sunteți din lumea aceasta, ci sunteți din Împărăția lui Dumnezeu.

Eu nu-l condamn pe păcătos pentru că păcătuiește. Nu-l condamn pentru că bea bere, fumează, merge la filme și se poartă ca lumea. Aceasta este singura plăcere pe care o are acum și pe care o va avea vreodată. Așa este.

Eu nu condamn porcul pentru că-și bagă râțul în grămada de gunoi și mănâncă de acolo. Sigur că nu. Lăsați-l în pace pentru că este un porc și aceasta este natura lui.

Dar pe voi care vă numiți creștini și faceți aceste lucruri, vă condamnăm pentru că ați primit o înnoire a inimii și o schimbare a vieții. Nu mai doriți lucrurile lumii, ci intrați în prezența slavei lui Dumnezeu!

Când Aaron a pășit în locul preasfânt și perdeaua a căzut în urma lui, lumea nu a mai știut nimic de el, fraților. A fost izolat de ea.

La fel se întâmplă cu orice bărbat sau femeie, băiat sau fată, care își predă pe deplin inima și viața lui Dumnezeu, care are curajul să-L creadă pe Cuvânt și să spună: „Dumnezeule, vin la Tine și Te rog să-mi dai nașterea din nou.”

Stai acolo sub crucea însângerată și crede din toată inima, pentru că atunci va veni Ceva la tine, frate; Dumnezeu te va închide după perdea, iar lumea și toate lucrurile care îi aparțin, vor muri. Tu trebuie să fii ascuns!

Cred că v-am spus de multe ori că îmi place să vânez. Toamna, când simt că sunt obosit, îl iau pe fratele Wood și plecăm împreună la vânătoare. Nu o facem ca să omorâm animale. Nu, domnilor, ci pentru că dorim să stăm singuri cu Dumnezeu.

Astfel, odată eram la vânătoare de elani și ne aflam sus de tot. Ploile de toamnă și zăpada nu îi făcuseră încă să coboare în vale, dar atunci a început să plouă foarte tare, apoi a nins un timp și în final a ieșit soarele.

Furtuna m-a prins chiar sus de tot, iar pe bărbatul care mă însoțea nu-l mai văzusem de două zile. Eram la o depărtare de șaptezeci de mile de civilizație, așa că de acolo nu auzi nici șuieratul trenurilor și nici alte zgomote. Nimic.

O, ce loc! Deci când a început ploaia eram chiar acolo sus. M-am adăpostit sub un copac și am așteptat să se termine furtuna. Sufla un vânt foarte rece, iar după ce furtuna s-a oprit, pe copaci s-au format țurțuri de gheață.

După o vreme a apărut soarele și s-a format un curcubeu.

O, era minunat! Undeva, în depărtare, se auzea mugetul unor elani care se pierduseră probabil de turmă în timpul furtunii, iar pe un deal se auzea urlatul unui lup cenușiu, căruia îi răspundea perechea aflată undeva în vale.

Mama este jumătate indiană, oh, iar când adâncul începe să cheme adâncul, zic în inima mea: „O, Dumnezeule, aici este locul meu! O, lasă-mă singur în munți, căci aceasta este casa mea!”

Să țin pușca în mână, să merg prin păduri și să aud sălbăticiunile. Aceasta înseamnă ceva pentru mine. Este natura pe care o iubesc; este ceva pentru mine. Acolo am crescut și îmi place să fiu singur în mijlocul ei, deoarece acolo L-am văzut pe Dumnezeu.

După o vreme am auzit ceva: era o veveriță de pin. Nu știu dacă pe aici trăiesc asemenea veverițe, dar sunt cele mai gălăgioase viețuitoare din pădure. A sărit pe o creangă și a început să se ciorovăiască de parcă voia să facă pe cineva bucăți. Eu am privit spre ea și am spus: „Faci atâta zarvă pentru nimic, căci nimeni nu se teme de tine,” după care am privit spre locul unde se uita ea. Acolo era un vultur mare și bătrân care fusese silit de furtună să rămână jos. De aceea lătra veverița. Tocmai plânsesem pentru că privind în jos văzusem acel curcubeu, care m-a făcut să spun: „O, Dumnezeule, în inima mea se întâmplă ceva când aud acel lup care urlă în vale. Este ceva ce îmi place. O, Doamne, iar curcubeul este semnul legământului Tău, că nu vei mai distruge lumea prin apă, ci prin foc.”

O, puteam să-L văd pe Isus stând acolo, în Apocalipsa, și arătând ca o piatră de iaspis și sardiu: Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, având curcubeul în jurul Său, ca semn că ne va proteja și ne va feri de ceea ce Dumnezeu l-a făcut Lui... Da, puteam să-L văd stând acolo și inima mea se bucura.

Mi-am rezemat pușca de un copac și am început să alerg în jurul lui, strigând cât puteam de tare, dând astfel glas sentimentelor care-mi umpleau inima.

Nu îmi păsa cine mă aude, pentru că oricum nu era nimeni pe acolo. Îl lăudam pur și simplu pe Dumnezeu. Desigur, dacă m-ar fi văzut cineva, s-ar fi gândit că am scăpat de la nebuni, dar nu-mi păsa. Sufletul meu spumega de slava lui Dumnezeu. M-am simțit ca și David care, atunci când a văzut chivotul venind înapoi, a început să joace înaintea Domnului. Văzându-l, soția lui decăzută a spus: „M-ai făcut de rușine!” dar el a continuat să se învârtă într-una, ceea ce a făcut ca ea să creadă că nu este normal. Aceasta crede și lumea de astăzi.

Dar Dumnezeu i-a spus: „David, tu ești un om după inima mea.”

Vedeți, nu contează ce spune lumea, ci ce spune Dumnezeu.

Am privit spre acel vultur și am zis: „De ce nu ești speriat? Aș putea să iau pușca și să te împușc. Dar el privea cu ochii mari și catifelați spre mine și nu se temea deloc.

S-a uitat la veveriță, apoi m-a privit pe mine și din nou a privit spre veveriță și spre mine. L-am privit și eu, gândindu-mă: „Oare de ce stai acolo? Ești foarte curajos și cred că El vrea să-mi arate tocmai asta.”

Tu poți să-L vezi oriunde pe Dumnezeu dacă Îl cauți. Dacă este aici, Îl poți vedea și la fel dacă este acolo. Atunci nu mai raționezi: „Mă întreb ce este asta?” pentru că Dumnezeu depune mărturie despre Sine însuși.

Am privit spre acel vultur care se uita la mine, iar după o vreme mi-am zis: „Nu este de mirare că nu se teme!”

Aceasta este problema cu creștinii de astăzi: voi vă temeți să puneți mărturie la locul vostru de muncă. Vă temeți să vorbiți despre Isus Hristos cu cei care înjură și iau Numele Domnului în deșert.

Vă temeți să vă ridicați și să spuneți: „Dumnezeu m-a vindecat prin Puterea Sa.”

Oh, Lui nu-i trebuie lași! Fie ca Domnul să pună în voi coloană vertebrală, nu un os moale.

Așa cum spunea Buddy Robinson: „Doamne, dă-mi o spinare ca lama ferestrăului, să lupt cu diavolul cât mai am dinți în gură și să-l mestec până voi muri.”

Da, aceasta ne trebuie: o mulțime de cunoștință în suflet. De aceasta aveți nevoie.

Privind acel vultur am văzut că nu se teme. El avea două aripi. Dumnezeu i-a dat două aripi, iar el știa foarte bine că poate ajunge în cedrii aceia sau în pinii aceia înainte ca eu să-mi întind mâna după armă. El era încrezător, deoarece Dumnezeu i-a dat un mijloc de scăpare.

Și dacă un vultur se încrede în aripi pentru siguranța sa, cu cât mai mult ar trebui să se încreadă creștinul că botezul cu Duhul Sfânt îi va purta de grijă?

În timp ce își mișca aripile mari, vulturul privea spre mine. Nu era speriat deloc; câtă vreme își putea folosi aripile nu se temea de nimic.

Dacă în seara aceasta ești bolnav, crede-L pe Dumnezeu pe Cuvânt. Simte Duhul Sfânt care îți dă făgăduința, astfel ca aripile credinței să te poată purta în zbor.

Când s-a săturat de zarva micuței veverițe, vulturul a făcut o săritură și a dat de două ori din aripi. Nu a fost nevoie să dea de mai multe ori, pentru că a știut cum să-și țină aripile și o rafală de vânt a venit și l-a ridicat; a urmat o altă rafală care l-a ridicat și mai sus și mai sus, până nu s-a mai văzut decât un punct mic.

În timp ce priveam încă după el, mă gândeam: „Așa este, Dumnezeule!” O, dacă creștinii ar ști cum să-și așeze aripile credinței în bătaia Puterii Duhului Sfânt care suflă peste ei, în timp ce coboară în mijlocul lor!

Dacă ar ști cum să-și așeze aripile în credința neclintită în Dumnezeu, ar zbura în slava Sa și ar părăsi acest pământ cu ciorovăiala lui, care zice: „Zilele minunilor au trecut. Nu mai există botez cu Duhul Sfânt.” Atunci veți zbura departe de toate acestea. Da, domnilor.

În încheiere vreau să vă mai spun ceva.

În acest loc din interiorul vostru, în acest loc ascuns cu Dumnezeu, aici este deosebirea. Priviți.

Au fost trei lumini care l-au călăuzit pe om, iar astăzi sunt tot trei lumini. Mai întâi au fost trei trepte pentru mană. În toate lucrurile au fost tot trei trepte și sunt trei trepte ale experienței voastre.

Fiți atenți. Omul care trăia în curtea din afară nu a intrat niciodată la primul altar, ci trăia la lumina soarelui, a lunii și a stelelor. Într-o zi era timp ploios, iar alteori soarele se arăta timp de mai multe zile. Aceasta este experiența tainică a naturii omenești înainte de a fi născut din nou.

Apoi următorul pas este că omul a intrat în locul sfânt, următoarea curte, unde se aflau cele șapte sfeșnice. Acea era o lumină bună, dar de multe ori sfeșnicele se stingeau și lămpile fumegau.

Acolo, omul trăia într-o lumină artificială: într-o zi era sus, într-o zi era jos.

La fel este cu experiența creștină. Dacă trăiești într-o stare de neprihănire, mergând la biserică și spunând: „Am făcut cum am știut că este mai bine,” vei avea zile ploioase și vei avea zile cu soare; vei avea zile când te vei întreba dacă mai ești creștin sau nu; vei avea zile în care te vei întreba dacă minunile sunt bune sau nu; și vei avea zile când te vei întreba dacă ești în biserica adevărată sau nu. Vei fi muncit de toate aceste întrebări și șovăieli.

Dacă vei intra în locul sfânt, acolo sunt cele șapte sfeșnice și altarul pentru jertfe și arderile de tot.

Acolo ai încă zile pline de fum, zile fără lumină, zile când candelile îți afumă experiența.

Poate ai văzut-o pe doamna Jones, care pretinde că este creștină, făcând ceva greșit și spui: „O, mă întreb dacă este ceva de ea?”!

Vedeți? Aceasta arată că ai încă ochii la doamna Jones, că umbli încă în lumina artificială.

Dar pentru omul care a pășit în locul preasfânt, nu mai contează dacă soarele a strălucit sau nu, nici dacă lămpile luminează sau nu, pentru că el trăiește în Slava lui Shekinah, acolo unde este Stâlpul de Foc....el umblă tot timpul într-o Lumină desăvârșită și în părtășie.

Un astfel de om nu mai privește afară la zilele ploioase, deoarece pentru el nu mai există zile ploioase; nu mai există nici o îndoială, nici un timp în care să flămânzească după Dumnezeu, deoarece în el este acumulată Mana lui Dumnezeu, Cuvântul zidit pe o temelie trainică.

El nu mai are motive de îngrijorare. Sigur că nu, pentru că se află înăuntru, în timp ce lumea este afară.

Ceea ce-i trebuie bisericii de astăzi este să fie dusă înăuntru, sub slava lui Shekinah, după perdeaua lăsată care o ascunde de lucrurile lumii, astfel încât să trăiască în Prezența lui Dumnezeu, sub marea Sa Putere și sub aripile deschise ale Duhului Sfânt.

Atunci crucea nu va mai fi o povară, deoarece trăiești tot timpul în Lumina Prezenței Lui.

Îmi place mult vechiul cântec:

„Eu trec perdeaua despicată,

o, glorie lui Dumnezeu!

Eu sunt pe acest altar sfințit,

O, glorie lui Dumnezeu!”

Ați auzit acest cântec vechi? Omul care trăiește acolo se află în
Prezența Împăratului. O, ce loc minunat!

Îl puteți avea și voi, prieteni. Este pentru fiecare din voi dacă
sunteți gata să vă închideți pe voi înșivă acolo, departe de asociațiile
voastre și de prietenii din lume, fiind gata să pășiți înăuntru cu Hristos.
Atunci ochii voștri vor fi numai la Hristos și veți păși în Lumina Soarelui lui
Dumnezeu, acolo unde nu va mai fi întuneric.

„Aici soarele strălucește întotdeauna

Aici cerul este întotdeauna senin

Aici nu sunt creștini mârniți,

Căci sufletul îmi este plin de răpire.

În timp ce muncesc, privesc și mă rog,

Căci locuiesc în prezența Slavei Lui.”

De câte ori îi întâlnești pe acești oameni, vezi că au biruință în inima lor și Îl laudă pe Dumnezeu și dacă este soare și dacă sunt nori. Ei sunt în Prezența Împăratului.

Nu doriți și voi o astfel de viață ascunsă? Nu doriți acea experiență reală? O, Doamne, aș vrea să mai am timp, căci atunci veți ieși de aici o altă ființă.

Cu câțiva ani în urmă în Sud existau încă sclavi. Mie îmi place ceva la acei sclavi negrii: îmi place umilința lor.

Odată am fost la un muzeu, aici, în Illinois, și am văzut un negru care avea pe cap doar câteva șuvițe de păr alb. Omul stătea cu pălăria în mână și privea în jur, apoi s-a ridicat în picioare și a stat puțin pe loc în timp ce lacrimile îi curgeau pe obraji.

L-am urmărit un timp și am văzut că se ruga, așa că m-am apropiat de el, l-am bătut cu mâna pe umăr și i-am zis: „Unchiule, sunt predicator și aș vrea să te întreb ceva. Ce te-a emoționat atât de tare încât ai început să te rogi?”

„Vino aici, parson, și privește”, a răspuns bătrânul.

M-am uitat, dar nu am văzut decât o cămașă pătată cu sânge. El m-a întrebat:

„Vezi sângele acela?”

„Da”

„Acela este sângele lui Abraham Lincoln. Aici, într-o parte, am o cicatrice lăsată de jugul sclaviei, dar acel sânge s-a vărsat pentru a lua de peste mine acel jug. Nu te emoționează și pe tine acest lucru?”

L-am îmbrățișat și i-am spus: „Dacă sângele lui Abraham Lincoln emoționează și mișcă un fost sclav scăpat din jugul sclaviei, atunci ce ar trebui să facă propovăduirea Sângelui lui Isus Hristos, care s-a vărsat pentru eliberarea Bisericii Dumnezeului celui viu?”

Da, sigur. Acesta-i adevărul. Noi trebuie să-L credem pe Dumnezeu și să ne purtăm ca niște creștini.

Mai demult, sclavii erau vânduți sau schimbați prin troc, iar necazul este că astăzi mulți dintre voi sunt în aceeași situație: nu sunteți altceva decât niște sclavi ai religiei, când ar trebui să fiți liberi. Amin. Așa este.

Se spune că mai demult era un om care avea o plantație mare, puțin mai jos de locul unde am locuit eu.

El avea un grup de sclavi care erau foarte triști și abătuți, deoarece fuseseră aduși departe de casă și nu puteau face nimic ca să se mai întoarcă vreodată înapoi.

Fuseseră aduși acolo și vânduți ca sclavi de către un olandez, așa că erau departe de Africa, de prieteni și de cei dragi.

Erau foarte triști și de multe ori erau biciuiți ca să lucreze, dar printre ei a fost observat un tânăr care nu trebuia bătut și care pășea plin de demnitate, cu umeri sus. Chiar dacă era biciuit, era indiferent: mergea la fel, era bine dispus și îi încuraja pe ceilalți sclavi.

Într-o zi a venit pe plantație un negustor care voia să cumpere sclavi, iar când l-a văzut, i-a spus stăpânului plantației: „Aș vrea să-l cumpăr pe acela.”

„Acela nu este de vânzare”, a răspuns proprietarul.

„De ce? Cum de este atât de voios? De ce se comportă diferit de ceilalți? L-ai făcut șef peste ei?”

„Nu”, a răspuns stăpânul, „este sclav ca și ceilalți.”

„Atunci îl hrănești mai bine decât pe ceilalți?”

„Nu”.

„Atunci ce îl face să se comporte așa?”

„Să știi că și eu m-am întrebat acest lucru, iar de curând am aflat răspunsul. El este fiul unui șef de trib, și chiar dacă este aici, departe de casă, se comportă ca un fiu de rege ca să-i încurajeze și pe ceilalți.”

Bărbați și femei, noi suntem străini pe acest pământ; suntem străini și călători. Dumnezeu nostru și Hristosul nostru se află pe partea cealaltă, dar

noi suntem fii și fiice de Împărat. Acesta este motivul pentru care ar trebui să ne purtăm ca atare, nu să participăm la jocuri de noroc, să fumăm, să bem, să mergem la cinematograful sau să urmărim programele de la televizor, să facem scandaluri, să mințim și toate celelalte lucruri.

Ar trebui să ne purtăm ca fii și fiice de Dumnezeu, umblând cu umeri ridicați și în Lumina Împăratului. Da, domnilor. Vă aparține dacă vreți; vă aparține dacă credeți că trebuie să-L aveți.

Fie ca Domnul să vă binecuvânteze în timp ce ne vom pleca capetele pentru un moment de rugăciune.

Soră, dacă vrei să vii la pian...

Închideți ochii și stați cu capetele plecate. Mai avem timp pentru că este numai nouă și jumătate. În timp ce sora ne va da tonul la cântarea: „Isuse, ține-mă aproape”, aș vrea să vă întreb ceva.

S-ar putea ca aceasta să fie ultima noastră adunare de pe pământ. În ce mă privește, eu nu sunt un predicator ci mai degrabă roata de rezervă pentru un predicator.

Serviciul meu este de obicei în rândul de rugăciune, dar știu despre ce vorbesc, prieteni, și știu că un om care nu este născut din nou este străin de Dumnezeu și nu știe nimic despre El. Dar mai știu că trebuie să acceptați acea experiență dacă vreți să mergeți vreodată în ceruri.

Isus a spus: „*Dacă un om*

nu se naște din nou din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.

Vântul suflă încotro vrea, și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine e născut din Duhul.” (Ioan 3.5,8).

Omul care nu are această experiență, nu va intra în Împărăție.

Nu contează cât de bun ai fost, cât de bine te-ai purtat cu vecinii tăi, cât de des te-ai dus la biserică, cum ai susținut-o, etc. Toate aceste lucruri sunt bune, dar fără nașterea din nou nu înseamnă nimic.

Este bine dacă ești un om educat, dar aceasta nu are nimic a face cu nașterea din nou; cu nașterea tainică ce te trimite într-o sferă unde nu mai știi nimic, unde ești un străin.

Chiar dacă mergi la biserică și încerci să faci binele, nu înseamnă nimic fără nașterea din nou. Ești născut din nou? Ești spălat în Sângele Mielului? Sunt păcatele și lucrurile lumii duse din inima ta? Umblă și trăiești cu Isus Hristos, ascuns în slava lui Shekinah?

Atunci fiecare zi este o binecuvântare și nu ești când sus și când jos, pentru că trăiești în prezența Împăratului.

Ascultați prieteni. Pe mine nu mă interesează dacă vecinul vostru, păstorul sau oricine altcineva stă aici. În seara aceasta vă cer să veniți și să-L primiți pe Isus Hristos.

Și în timp ce sora cântă la pian aș vrea să văd câți dintre voi doresc să fie amintiți în rugăciune ca să primească această experiență. Aș vrea să ridicați mâna și să spuneți: „Dumnezeule, ai milă de mine, căci vreau să intru în prezența Ta.”

Vreți să ridicați mâna?

Sunteți trei sute de suflete, iar eu stau aici ca slujitor al lui Dumnezeu, uns cu Duhul Sfânt care vă cunoaște inimile și înaintea căruia nu vă puteți ascunde viețile și vreți să-mi spuneți că stați cu mâinile jos deși știți că Dumnezeu v-a vorbit și v-a spus: „Eu sunt acea Persoană!”?

Nu vreți să ridicați mâna? Ce vă veți face la judecată? Nu vă este rușine pentru felul cum vă purtați față de El? Chiar nu vă este rușine?

Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Este un mare curaj să ridici mâna și sunt sigur că Dumnezeu îți va da ceea ce ai cerut. Dumnezeu să binecuvânteze inima ta curajoasă.

Mai este cineva care vrea să ridice mâna și să spună: „Dumnezeule, ai milă de mine”? O, dacă l-ați vedea pe băiatul acesta care stă aici cu mâna ridicată, privind spre mine!

Poate zici: „Nu știe ce face, este doar un copil.”

El știe mai mult decât voi. Dumnezeul cerului poate reda vederea, poate face orbul să vadă, surdul să audă, mutul să vorbească, dovedind astfel atotputernicia Sa.

Și totuși, în prezența Sa, în timp ce predicatorii sunt adunați împreună, tu spui: O, dar sunt bine! Sunt la fel de bun ca și tine.”

Nu uitați însă că ceea ce ați ascultat acum este Evanghelia și că totul depinde de voi de acum încolo.

Tatăl nostru ceresc, această doamnă și acel băiat au ridicat mâna spre Tine. O, veșnicule IaHVeH, mă rog în seara aceasta ca slujitor al Evangheliei Tale, fiind conștient că într-o zi va trebui să stau în Prezența Ta și să dau socoteală pentru ceea ce le-am spus oamenilor.

Te rog sincer, în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău cel sfânt, să-i primești în Împărăția Ta și să lași, începând din seara aceasta, perdeaua în urma lor, astfel ca de acum înainte să fie morți față de lume și să trăiască pentru veșnicie în Hristos Isus.

Dă-ne aceasta, Dumnezeule veșnic, pentru că Te rog sincer, în Numele lui Isus Hristos pentru că El a făgăduit că orice vom cere în Numele Lui, ni se va da.

Doamne, nu mă încred în rugăciunea mea, ci în făgăduința Ta și știu că oricât ar fi de mică sau de slabă această rugăciune, Tu ai făgăduit ceva.

Acesta este motivul pentru care îi aduc pe acești oameni în prezența Ta, conform dorinței din inima lor, pentru că au o dorință corectă și bună: să fie aproape de Tine; să fie ascunși sub puterea slavei lui Shekinah; să fie închiși pentru lume, așa cum le-am predicat în seara aceasta.

Dumnezeule, eu cred că vei asculta rugăciunea mea, deoarece mă încred în cuvintele lui Isus, care a spus că orice vom cere în Numele lui, ni se va da. Acesta este motivul pentru care Îți mulțumesc, Tată, și mă întorc spre vrăjmașul Satan. Satană, noi stăm aici ca reprezentanți ai lui Dumnezeu; stăm sub crucea însângerată care merge înaintea noastră, reprezentându-L pe Fiul lui Dumnezeu care a murit acolo pentru ca să fii înfrânt.

Tu nu mai ești decât o sperietoare, pentru că El a fost străpuns pentru fărădelegile noastre și în rănilor Lui am fost vindecați.

Tu ești doar o sperietoare și încerci să-i sperii pe oameni, dar acum ai fost demascat și nu îi mai poți ține. Îți poruncesc prin Dumnezeu cel viu, Domnul Isus Hristos, să te depărtezi de acești oameni și să nu-i mai superi.

Noi credem ca avem aceasta pentru că Isus Hristos a spus: „*în Numele Meu vor scoate draci*”. Tu i-ai chinuit până astăzi, dar acum s-a terminat. Începând din ceasul acesta, ei sunt oameni înnoiți și vor trăi în prezența lui Dumnezeu până când moartea îi va elibera.

Atotputernicule Dumnezeu, noi ne întoarcem din nou la Tine și-Ți mulțumim pentru bunătatea și îndurarea Ta, în Numele lui Isus. Amin.

Iubiți creștini, s-ar putea ca aceasta să fie ultima noastră adunare, iar dorința mea a fost să vă prezint lucrurile cât mai bine, dar eu nu fac nici un fel de repetiție, ci vorbesc așa cum îmi vine.

Aceasta-i tot ce știu să fac, dar Dumnezeu m-a

ajutat să-L iubesc din toată inima pe Domnul Isus Hristos și știu că ați venit aici cu un scop. Iar dacă ați venit cu un scop, știu că este un Izvor care poate potoli orice nevoie. Așa este.

Nu demult am rămas uimit de ceea ce s-a întâmplat. Poate ați citit micuța mea poveste. Cei doi bărbați care fac înregistrările sunt Leo și Gene. Ei sunt originari din Michigan, iar unul dintre ei a fost catolic și s-a convertit la protestanți.

Frații spuneau că au venit din curiozitate jos, la Hammond, Indiana, iar acolo au văzut ce lucrări a făcut Dumnezeu și au format un fel de agenție secretă urmărind cu atenție ce se petrecea în adunările mele. Mai mult, s-au mutat în orașul meu, în secret, ca să spioneze și să vadă dacă este adevărat sau nu.

Apoi, când s-au convins, amândoi au devenit creștini de neclintit, iar într-o zi stăteau împreună cu mine pe verandă, iar eu le vorbeam...

Eu am fost un bun observator al naturii și timp de câțiva ani, în rezervație, am studiat viața din sălbăticie. Adevărul este că îmi place foarte mult viața în sălbăticie, deoarece L-am văzut de multe ori pe Dumnezeu lucrând prin natură.

V-aș putea povesti o mulțime de lucruri care v-ar schimba părerea, dar viața ascunsă dinăuntru este un secret pe care nu-l spui lumii.

Credeți că Dumnezeu poate birui și astăzi sălbăticiunile? Credeți că El poate aduce sub stăpânirea Sa tot ce dorește? Că este Atotputernicul Dumnezeu?

Aș putea să vă povestesc despre momente când viața mea a ajuns la limită și când simpla pronunțare a numelui Domnului Isus Hristos a făcut ca animalele sălbatice să fie alungate.

Am văzut oameni îndrăciți, nebuni gata să mă omoare într-o clipă, dar a fost suficient să pronunț Numele Domnului și au căzut la pământ, lucru pentru care Îl laud și-I mulțumesc lui Dumnezeu. Așa este.

Îmi amintesc că odată coseam iarba în grădină. Eu reușesc cu greu să fac acest lucru deoarece oamenii vin și pleacă întruna.

Era vară, așa ca mi-am dat jos cămașa și am început să cosesc cu mașina de tuns iarbă. Am uitat că în spatele grădinii era un cuib de tăuni... Nu știu dacă voi, cei de aici, știți ce sunt tăunii, dar eu am uitat de ei și din greșeală am trecut cu mașina peste cuibul lor. În câteva secunde am fost acoperit de un întreg roi de tăuni, dar nu i-am urât, pentru că dragostea este aceea care biruiește totul. Nu i-am urât deși roiau în jurul meu și ar fi fost destul să mă înțepe doar doi și m-ar fi omorât. Nu aveam nici măcar cămașa pe mine, dar am iubit acele insecte mici. Știu că sună copilăresc ceea ce spun, dar este adevărul.

Văzându-le cum vin, am spus: „Miciuțe creaturi ale lui Dumnezeu, îmi pare rău că v-am deranjat. Aceasta era casa voastră, dar eu sunt un slujitor al lui Dumnezeu, mă rog pentru copiii Lui și mulți mă așteaptă. Acum nu am timp să mă joc cu voi, așa că plecați repede înapoi în cuibul vostru, în Numele lui Isus, pentru că n-am să vă mai supăr.”

Și Dumnezeu care este Judecătorul meu știe că s-au adunat cu toții în cerc și s-au dus drept în cuibul lor. Aceasta este DRAGOSTEA.

Apoi, când am fost în Africa, peste tot eram înconjurat de vrăjitori și vraci care mă provocau în continuu. Acolo este bine să nu faci nici o afirmație decât dacă știi bine despre ce vorbești.

Vrăjitorii aceia beau sânge din craniile umane, își fac tăieturi pe corp și alte lucruri de felul acesta, dar când le-am vorbit în Numele Domnului Isus, i-am văzut cum au căzut cu fața la pământ. Așa este.

L-am văzut încercând să mă hipnotizeze; cum voiau să mă facă să latru ca un câine, și pot spune că am simțit prezența unui duh ciudat în timp ce aveam ungherea peste mine. Atunci am privit în jur și am spus: „Fiu al diavolului, de ce încerci să faci aceasta? Te osândesc să nu te mai ridici niciodată din scaunul tău, în Numele lui Isus Hristos, pentru slava lui Dumnezeu!” Și vrăjitorul acela a paralizat chiar acolo, în acel scaun, așa că l-au scos afară pe sus.

Voi trebuie să fiți foarte atenți ce faceți și să nu vă jucați de-a biserica. Așa este.

Și în ziua aceea, în timp ce stăteam pe verandă, cam pe la ora zece, am văzut venind pe drum un oposum. Cred că aveți și voi pe aici. Înseamnă că știți cu toții că ziua sunt orbi, ceea ce-i face să umble doar noaptea. Dar iată că acela venea pe drum la ora zece dimineața și își târa un picior după el.

Venea din pădure, a trecut pe lângă cinci sau șase case și se îndrepta direct spre mine. Dintre toți vecinii, eram singurul care aveam gard, așa că a intrat pe poartă și venea spre mine. Când l-am văzut, am spus: „Acest oposum este turbat. A înnebunit.”

Se aflau acolo domnul și doamna Wood, lăptarul, domnul Gilmore și cei doi frați de care v-am spus deja. Vorbeam despre o fată de culoare care cu o zi înainte născuse un copilaș pe care-l sufocase și-l aruncase apoi în râu, întrebându-ne ce inimă de mamă avusese ea.

În timp ce vorbeam, m-am dus, am luat o cutie și am aruncat-o peste oposum. Ei obișnuiesc să se întindă și să se prefacă, dar acesta scotea un sunet ciudat, așa că l-am privit mai atent.

Să nu credeți că vreau să vă întorc stomacul, dar sârmanul animal era plin de muște și de viermi, iar piciorul îi era foarte umflat.

Probabil fusese lovit de o mașină sau îl sfâșiaseră câinii. Am observat că a încercat să se ridice, iar când a făcut aceasta, am văzut că în marsupiu avea nouă pui golași, cam atâtica.

Atunci am spus: „Femela aceasta este mai mamă decât fata aceea, măcar ca este doar un animal fără grai. Deși nu cred că are de trăit mai mult de o jumătate de oră, totuși încearcă să-și apere puii. Da, acest oposum are mai multă morală decât cea fată.” Așa este. Începusem să le dau exemplul acel animal.

Când am ridicat cutia de peste ea, femela a fugit cât a putut de repede pe treptele verandei, iar acolo s-a prăbușit epuizată.

M-am dus după ea și am atins-o, dar nu a făcut nici o mișcare. Bieții pui încercau să sugă, în timp ce frații mi-au zis: „Ei bine, a murit!”

„Nu cred că este moartă”, am răspuns eu și am împins-o din nou. Atunci a început să-i curgă ceva din gură.

Doamna Wood, care este medic veterinar, a privit-o și a spus: „Mai poți face un singur lucru pentru acest animal: să-l omori, iar după aceea să-i omori și puii căci vor muri oricum de foame.”

„Bine zici, doamnă Wood, dar eu nu pot face aceasta.”

„Cum adică, frate Branham, doar ești vânător? Du-te, ia o pușcă și omoar-o.”

Văzând însă efortul pe care-l făcuse acel animal să ajungă până acolo, am spus:

„Nu am acea inimă să omor această mamă și puii ei.”

„Te cred, frate Branham, dar să știi că laptele pe care-l sug puii din această mamă aproape moartă îi va ucide și pe ei. Lasă-l mai bine de domnul Wood să-i ia și să-i omoare el.”

„Nu pot, soră Wood”, am răspuns eu. Și nu i-am lăsat să-i ia.

Animalul a zăcut toată după-amiaza în soarele acela arzător, iar seara am ieșit să călărim, deoarece fratele Wood mi-a zis: „Ai slujit destul pe ziua de azi, așa că ar fi bine să ieși puțin să-ți odihnești mintea.”

Am pornit de-a lungul drumului, iar acolo am zărit un câine mort. De fapt mai întâi l-a văzut soția mea.....

... A doua zi dimineața, roua uda pământul, iar ea zăcea tot acolo. Când am văzut-o mi-am zis: „Probabil a murit...” am mișcat-o puțin și i-am scuturat piciorul, iar când am făcut aceasta, au început să zboare de pe ea musculițe verzi.

Fetița mea, Rebeca, cea care a început să aibă vedenii de când era de-o șchioapă, mi-a zis: „Ce vei face cu acest oposum?”

„Nu știu, scumpo.”

„Biata mamă, cum încearcă să trăiască pentru puii ei!”

„Da, scumpo, este groaznic...”

„Este moartă?”

„Nu, cred că mai are puțină viață în ea, pentru că dacă privești aici, se vede că mai respiră. Nu se vede nici un alt semn de viață, dar, scumpo, du-te înapoi în pat pentru că este prea devreme să te trezești.”

M-am întors și eu în cameră și m-am așezat jos. Stăteam acolo și-mi masam capul pentru că nu știam ce să fac.

Atunci un Glas mi-a vorbit și mi-a spus: „Ea stă la poarta ta de douăzeci și patru de ore așteptând să-i vină rândul la rugăciune.”

„Oh, n-am știut aceasta...” am răspuns eu.

Și Vocea a continuat: „A venit aici și s-a pus jos, dar tu nu te-ai rugat încă pentru ea și sărmana așteaptă și așteaptă...”

„Nu am știut aceasta...” Și imediat mi-am zis: Oare vorbesc cu mine însumi? De unde vine acel glas?”

M-am dus afară și am văzut că acel oposum era tot acolo, așa că am zis: „Dragă Isuse, Tu ești Cel Atotputernic și știu că nici o pasăre nu poate cădea pe stradă fără știrea Ta. Acest oposum nu are suflet pentru că este doar un animal.”

Și El mi-a spus: „Ieri ai folosit-o ca exemplu de mamă bună și iată că ea dorește să trăiască pentru puii ei, dar tu nu te-ai rugat pentru vindecarea ei.”

„O, Dumnezeule, dacă Tu îmi vorbești, iartă neștiința slujitorului Tău. N-am știut pentru ce a venit acest oposum aici, dar dacă vrei să fac aceasta, Te rog, Tată, în Numele lui Isus, să-i dai viața înapoi ca să trăiască.”

Nu am spus nimic în plus, ci doar aceste cuvinte și acel oposum s-a ridicat, m-a privit, și-a adunat puii în marsupiu și a plecat...

Voi știți că oposumul și cangurul sunt singurele

animale care au în față acel „buzunar” în care-și țin puii. Deci, ea și-a adunat puii și a plecat la fel de sănătoasă ca orice oposum sănătos. S-a mai întors o dată spre mine ca și cum mi-ar fi spus: „Îți mulțumesc, domnule...” și apoi și-a văzut de drum, spre pădure, bucuroasă pentru că își poate crește puii.

Acesta-i adevărul, iar Biblia stă în fața mea și la fel cei care au fost martori la această întâmplare. Chiar și în ziarul local s-a scris despre aceasta.

O, prieteni, dacă lui Dumnezeu îi pasă de un biet oposum, cu atât mai mult îi pasă de un fiu sau de o fiică de Dumnezeu care se află în nevoi.

Vedeți, frați și surori, Dumnezeu trăiește încă și împărățește. Credeți aceasta? Dacă nu Îl aveți, acceptați-L chiar în seara aceasta.

Este cineva bolnav și are nevoie de rugăciune? O, sunt ridicate șapte sau opt mâini! Bine.

Acum plecați-vă capetele, iar cei care doriți să se facă rugăciune pentru voi, puneți-vă mâinile pe vecinul vostru și credeți din toată inima.

Faceți aceasta în timp ce eu mă voi ruga pentru voi. Repetați ceea ce voi spune, după ce vă mărturisiți.

Atotputernicule Dumnezeu (adunarea repetă după fratele Branham), Creatorul cerului și al pământului, Autorul vieții veșnice,

Dătătorul tuturor darurilor bune, eu, slujitorul Tău, cred că Isus Hristos, Fiul Tău, a murit ca să mă salveze din păcat și accept mântuirea mea. Cred că El a fost străpuns pentru fărădelegile mele și că sunt vindecat în rănilor Lui. Cred și accept aceasta. Cred din toata inima că rănilor Lui mă vindecă. Accept acest lucru, îl voi mărturisi și-l voi da slavă pentru aceasta. Începând chiar din seara aceasta Îl voi lăuda pentru vindecarea mea, prin Isus Hristos, Domnul meu.

Rămâneți unde sunteți și stați cu capetele plecate. Aceasta este rugăciunea voastră, este ceea ce i-ați cerut lui Dumnezeu, iar Isus a spus că orice vom cere de la Tatăl în Numele lui, ne va da.

Ar putea El să mintă? Nu, n-ar putea face aceasta pentru că atunci n-ar mai fi Dumnezeu. Să nu vă încredeți în rugăciunea voastră, ci încredeți-vă în ceea ce a spus El, deoarece Domnul a vorbit și orice diavol se cutremură.

Rămâneți închiși cu Dumnezeu! Rămâneți cu capetele plecate și spuneți: „Dragă Dumnezeule, cred chiar acum.”

Spuneți în inimile voastre: „Știu că Tu ești marele Duh Sfânt și intri chiar acum în mine, de aceea simt cum mă părăsește boala. Cred, Doamne. Cred că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, stă la dreapta mării, ca Mare Preot, făcând ispășirea pentru ceea ce mărturisesc chiar acum.”

Credeți din toată inima și spuneți: „O, Dumnezeule, accept aceasta și știu că-mi aparține, este a mea. Sunt vindecat și niciodată nu voi mai avea acea stare care a fost până acum peste mine.”

Să credeți
din toată inima...

Acum, în timp ce sunteți închiși cu Dumnezeu, mă voi ruga pentru voi. Aceasta este rugăciunea mea. Mai întâi v-ați rugat voi, ca dovadă că L-ați acceptat.

Există un singur lucru care vă poate opri să fiți vindecați chiar acum; este o umbră care se află chiar deasupra voastră: necredința.

Dumnezeul cerurilor să mă ajute să fiu în stare să fac ca umbra aceea să vă părăsească, pentru că dacă vă va părăsi, voi, cei care aveți cârje, veți pleca fără ele.

Voi, cei care sunteți bolnavi și v-ați pus mâinile unii peste ceilalți, ați împlinit Cuvântul Bibliei care spune: „...își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși”, pentru că aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede.

Voi v-ați pus mâinile unii peste ceilalți, iar El vă vede; aude mărturișirile voastre și știe ce spuneți, de aceea v-a acceptat. Isus nu poate să mintă. El este Dumnezeu și Dumnezeu nu poate minți.

Voi sunteți vindecați. Ca slujitor al lui Dumnezeu, Îl rog să alunge acel duh de teamă, care vă face să vă fie frică să-L luați pe Dumnezeu pe Cuvânt; care vă face să vă temeți că nu veți reuși.

Eu cred că Dumnezeu va vindeca fiecare persoană bolnavă din locul acesta și că în seara aceasta vă veți ridica și veți pleca din locul acesta sănătoși.

Tatăl nostru ceresc, noi știm că suntem plini de

greșeli încă de la început. Nici eu nu sunt vrednic să mă rog pentru oamenii aceștia și știu că Satan nu se teme de mine, așa cum nu se teme de nici un creștin. Dar el se teme de Sângele lui Isus care merge înaintea noastră; nu poate trece de acel Sânge și știe că este biruit. Satana a înțeles acest lucru pe Calvar, unde Isus Hristos l-a biruit luându-i toată puterea pe care o avusese, iar noi suntem atribuitele pentru care a murit Isus. El nu mai are nici un drept legal; întreaga vină a păcatului și a bolii a fost plătită la Calvar, deoarece Isus a murit pentru noi și l-a biruit.

Singurul lucru pe care mai poate să-l facă este să-i sperie pe oameni. El nu mai poate să-i aibă, ci poate doar să bâzâie, pentru că mărturisirea lor este făcută pe baza Sângelui curat al Domnului Isus, în care este Viața.

Tată, ca slujitor al Tău, Te rog să mă ajuți pentru că mi-am lăsat casa, am lăsat totul ca să Te slujesc pe Tine, pentru că Te iubesc. Eu nu sunt vrednic să Te iubesc, dar nu este meritul meu, ci este meritul Lui, care m-a primit.

Văd aceste umbre care încearcă să-i mintă, zicând:
„Eu nu voi primi...”

O, Satan, tu ești biruit! În Numele lui Isus Hristos, ieși afară din acești oameni, pentru că nu îi mai poți ține! Isus Hristos i-a eliberat. Tu ești înfrânt, iar ei se vor face bine deoarece și-au mărturisit credința în Dumnezeu; și-au mărturisit credința în Isus Hristos și au acceptat rănilor Lui pentru vindecarea lor. Tu nu poți trece peste Sângele lui Isus Hristos, de aceea ești înfrânt și îți poruncesc prin Fiul Dumnezeului celui viu, Isus Hristos, să ieși afară din ei și să-i lași liberi!

Acum, în timp ce aveți capetele plecate așa vrea ca fiecare bărbat și fiecare femeie să aibă curajul să ia Cuvântul nealterat al

lui Dumnezeu și să creadă că, chiar acum, Sângele lui Isus stă înaintea lui Dumnezeu Tatăl, dovedind că prin rănile Lui ați fost vindecați. Credeți că puteți să-L luați pe Cuvânt și să stați înaintea Lui, deoarece diavolul a fost biruit. El a pierdut puterea asupra voastră. Sunteți vindecați. Dumnezeu v-a făcut bine, de aceea haideți să ridicăm mâinile.

Tată ceresc, Îți mulțumim și Te lăudăm pentru Puterea Fiului Tău, Domnul Isus. Te lăudăm prin Numele Lui cel Sfânt pentru învierea Fiului Tău, Domnul Isus și Îți mulțumim pentru vindecarea divină.

Primește-i pe acești oameni și ajută-i să fie o mărturie vie oriunde vor merge, pentru că Te laudă și Te slăvesc.

O, Dumnezeule, eu știu că ei se vor întări cu fiecare zi care va trece și că vor primi o nouă viață, o nouă nădejde și o nouă bucurie, de aceea Te laud prin Domnul nostru Isus Hristos.

Îl voi lăuda, Îl voi lăuda,

Lăudat să fie Mielul junghiat pentru păcătoși.

Dați-I slavă, voi, toți oamenii.

Căci Sângele Lui poate spăla orice pată.

Acum cu toții:

Îl voi lăuda, Îl voi lăuda,

Lăudat să fie Mielul junghiat pentru păcătoși,

Dați-I slavă, voi, toți oamenii.

Căci Sângele Lui poate spăla orice pată.

Câți din voi Îl iubiți? Ridicați mâinile și
spuneți: „Lăudat să fie El!”

Lăudat să fie El!

Lăudat să fie Domnul care a murit pentru păcătoși,

Dați-I slavă, voi, toți oamenii,

Căci Sângele Lui poate spăla orice pată.

Indiferent că este boală sau nu, eu văd două scaune
cu roțile din care s-au ridicat doi băieți care-I dau acum slavă lui Dumnezeu.

Sigur, Domnul Isus este aici. Lăudat să fie Numele
Lui.

Haideți să ne plecăm capetele, să ridicăm mâinile
și să-I dăm slavă.

Pastore, vino aici pentru un cuvânt de rugăciune.

Amin.

- Amin -